

Poštšina plačana pri pošti 2277 Središče ob Dravi

SREDICA

GLASILO OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

letnik III

številka 3

Oktober 2009

Zlatka Marčec, članica uredniškega odbora

Šola v novi podobi – privlačna tudi za starše!

Na slovesnosti ob odprtju prenovljene šole sem opazovala zbrano množico. Prišli so seveda tudi učenci – sedanjci, nekaj bivših, prav tako starši, nekateri z majhnimi otroki, ki bodo v kratkem pričeli zahajati kot učenci v te prostore. Zgradba je zares urejena, učilnice lepe in sodobno opremljene. Pogoji za delo, učenje in druženje bodo nedvomno bistveno boljši, kot so bili doslej. Ob ogledovanju učilnic sem opazila, da so učitelji in vsi zaposleni zares izžarevali dobro voljo in zadovoljstvo. Prav je tako. Priznam, da mi je kar malo žal, da ne bom več v stiku s šolo in učitelji, moji otroci namreč niso več osnovnošolci.

Spominjam se, kako so domov prihajali včasih navdušeni, spet drugič pa popolnoma obupani. Pa ne zaradi starih zidov ali dotrajnosti opreme, ampak predvsem zaradi zapletov v medsebojnih odnosih, zaradi uspehov in neuspehov, občutka krivice, ki bi se naj zgodila njim ali komu drugemu. Velikokrat sem bila v dvomih, ali bom vedela te čustvene viharje mladostnikov blažiti, predvsem pa razumeti in pravilno usmerjati. Sčasoma sem spoznala, da se je smiselno pogovoriti s pedagogi in prisluhniti njihovem mnenju, saj imajo z našimi mladostniki veliko izkušenj in jih poznajo v drugačni podobi in v povsem drugih okoliščinah.

Devet let osnovne šole sploh ni kratko obdobje, še zlasti pa ne v osebostnem razvoju, saj pridejo otroci v šolo kot malčki, poslovijo pa se kot mladenke in mladeniči. To je obdobje, v katerem sklepajo prijateljstva, doživljajo prve ljubezni, pa tudi mnoga razočaranja. V

tem času si oblikujejo določena stališča, poskušajo prepoznati svoje talente, ki jih bodo vodili pri izbiri poklicne poti. Od njih že pričakujemo samostojnost in zrelost, s katero bodo odgovarjali za svoja dejanja. Spoznavajo, kaj je v življenju pomembno: ali je to uspeh za vsako ceno ali spoštovanje samega sebe in drugih, kaj pomeni pravo in iskreno prijateljstvo, kakšen pomen ima dana beseda... Odgovori na takšna in podobna vprašanja niso enostavni, so pa del oblikovanja sistema vrednosti, kot so: poštenost, tovarištvo, ljubezen, nesebičnost. Vse to je pomemben sestavni del vzgoje, pri kateri nam, staršem, v veliki meri lahko pomagajo učitelji. Naše otroke spoznavajo v drugačnem okolju, kot mi doma, opazujejo jih na skupnih bivanjih v šoli v naravi, na izletih pri skupnih aktivnostih, v situacijah, ki so staršem velikokrat neznanе. Odkrit pogovor lahko sliko naših mladostnikov pokaže v jasnejši podobi in nam močno olajša odgovornost, ki smo jo prevzeli že v trenutku, ko smo postali starši.

Možnosti sodelovanja z vsemi pedagoškimi delavci so bile na središki šoli že do sedaj vedno na razpolago, vendar po mojem mnenju premalo izkoriščene. Mogoče pa lahko nova, privlačna podoba hiše učenosti po svoje vsaj malo prispeva k močnejšemu sodelovanju staršev, saj bo s skupnimi močmi nedvomno lažje uspešno izvajati nalogo, ki jo imenujemo vzgoja. Pridobili bomo vsi, predvsem pa naši otroci, ki jih v življenju čaka nešteto nepredvidljivih preizkušenj. Šola ima sedaj na področju infrastrukture izpolnjene vse pogoje, vprašanje pa je, ali jih bomo vsi skupaj znali izkoristiti!

Jurij Borko, župan

Prenova OŠ Središče ob Dravi

Na samem začetku delovanja naše občine, to je konec leta 2006 in v začetku 2007, smo pri načrtovanju razvojnih prioritet bili enotnega mnenja, da je prenova OŠ in vrtca nujna, saj je od zadnjega velikega posega v OŠ minilo natanko 40 let. Leta 1966 je bil namreč dozidan južni del šole, pozneje pa je bilo na zgradbi do leta 2007 opravljenih le nekaj manjših vzdrževalnih posegov. V naši razvojni strategiji smo jasno zastavili prioriteto, da je vložek v izobraževanje, otroke in mladino bistvenega pomena, saj smo leta in leta spremljali nenehno upadanje števila otrok. Tisti starejši in izobraženi pa so bili prisiljeni svojo prihodnost iskati v večjih središčih. Zavedamo se, da bomo za doseg tega cilja morali postoriti še veliko. Vzpodbudno pa je to, da je število otrok zadnja leta v vzponu, tudi v naši občini. Letos smo v 1. razred devetletke pospremili 19 prvošolčkov, podobno pa nam kaže tudi v naslednjih letih.

Takoj po uskladitvi razvojnih prioritet smo v začetku leta 2007 pričeli s pripravo tehnične dokumentacije za OŠ in se v juniju 2007 prijavi na razpis Ministrstva za šolstvo in šport za sofinanciranje. Po pregledu vlog in ocenjevanja na podlagi kriterijev smo dobili pozitiven sklep, kar je za nas pomenilo veliko olajšanje in zadovoljstvo, saj sicer tako velike investicije ne bi zmogli sami, oz. bi jo morali načrtovati v bistveno daljšem časovnem obdobju. Po potrjenem investicijskem programu MŠŠ in NRP občine smo investicijo zastavili v letih 2008 – 2010, kar je bilo za nas še sprejemljivo,

Oktober 2008

December 2008

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

saj smo načrtovali še druge pomembne investicije in predvsem pripravo projektov. Po javnih razpisih za izbiro izvajalcev in dobaviteljev opreme smo z obnovo pričeli v mesecu juliju 2008 in jo zaključili v mesecu avgustu 2009, torej polnih 13 mesecev. V tem času se je nemoteno odvijal šolski pouk, res da v nekoliko oteženih pogojih, posebej prostorskih. Prvo fazo, to je starejši, severni del šole, skupaj s povezovalnim delom, smo predali svojemu namenu v začetku marca letošnjega leta in potem pospešeno nadaljevali z drugo fazo, to je z južnim delom zgradbe. Prenova je vključevala adaptacijo zgradbe zunaj in znotraj, okolico, prizidek k telovadnici, notranjo opremo ter kuhinjo.

Višina investicije se giblje v višini pribl. 1.650.000 EUR, od tega je okrog 1.450.000 EUR za gradbena in obrtniška dela, opremo kuhinje 98.000 EUR ter šolsko in pisarniško opremo 115.000 EUR. Nadzor, tehnična dokumentacija in soglasja so bili v višini pribl. 50.000 EUR. Dokončna višina sredstev pa bo znana po pregledu in uskladitvi končne situacije skupaj z nadzorom. To je glede na priznane stroške Ministrstva za šolstvo in šport, nekaj manj kot 80 %, kar je dokaz, da smo skupaj s projektanti, izvajalci in nadzorom ravnali varčno in gospodarno. Ministrstvu za šolstvo in šport bomo predložili vse zahtevke, na osnovi katerih bo ministrstvo po preverjanju priznalo 42 % stroškov za sofinanciranje. Investicijo bomo dokončno odplačali v letu 2010, kakor nas zavezuje podpisana gradbena pogodba. Natančno finančno poročilo bo objavljeno po predložitvi in podpisu končne situacije.

Tako velika in zahtevna investicija potrebuje veliko znanja, truda, usklajevanja in odgovornosti vseh posameznikov, inštitucij in firm, ki pri tem sodelujejo. Zatorej ne gre zahvala samo tistim, ki so projekt sofinancirali, temveč tudi družbam in posameznikom, ki so sodelovali pri izvedbi adaptacije od načrtovanja, projektiranja, pomoči pri razpisih in izborih izvajalcev, gradnji, obrtniških delih do dobave opreme ter vsem, ki so pomagali pri koordinaciji dela in urejanju dokumentacije.

Investicijo prenove OŠ Središče ob Dravi smo pripeljali h koncu. Naši učenci, učitelji in ostali zaposleni so tako s 1. septembrom stopili v popolnoma nove, preurejene in na novo opremljene učilnice in kabinete, ki omogočajo dobre delovne pogoje in vzpodbudo za dobre rezultate. Urejena in opremljena je tudi okolica šole, prizidek k telovadnici za športno opremo, kuhinja z jedilnico ter športno igrišče. Investicija, ki smo jo pričeli izvajati v 2. letu delovanja naše občine, je bila vsekakor velik finančni in tehnični zalogaj. Celoten projekt smo zaključili konec meseca avgusta, ko je bil izveden tudi tehnični in kvaliteten prevzem vseh izvedenih del. Ugotovljeno je bilo, da so vsa dela zaključena v dogovorjenem terminskem planu, ustrezno kvalitetno in v skladu s predpisanimi gradbenimi standardi. Za vso dobavljeno opremo smo dobili potrdila o kvaliteti in ustreznosti.

Prenovljena OŠ je za našo občino, posebej pa za naše učence, učitelje in zaposlene, velika pridobitev, saj pomeni boljše, kvalitetnejše pogoje za izvajanje šolskega pouka, boljše rezultate in podlage za nadaljnje šolanje.

Z investicijami v predšolsko vzgojo in osnovno šolstvo bomo v prihodnosti še nadaljevali, saj nas čaka prenova ali novogradnja vrtca, ki je star 35 let in v katerem imamo od letos ponovno 4 oddelke. Glede število rojstev v zadnjih letih bo potreba še naprej. Tudi pre-

nova šolske telovadnice bo v naslednjih letih nujna, saj je notranja oprema marsikje že dotrajala. Prepričan sem, da bomo s skupnim, razumnim, gospodarnim in odgovornim delom v prihodnosti dokončali še marsikatero pomembno investicijo.

Jasna Munda

Stoji učilna zidana

»Na svetu so dežele, kjer so potice mogoče bolj sladke kakor naše, na svetu so dežele, kjer so ptice bolj gizdalinske kot siničke naše, kjer so od naše šole lepše šole, a . . . , a naša šola je samo naša in za nas najlepša, še posebej zdaj, ko si je naredila novo podobo. Radi jo imamo in prav zaradi nje smo se danes zbrali.«

To so bile besede Jasne Munda, ki so v sredo, 9. septembra 2009, popoldne nagovorile zbrane na slovesnosti ob odprtju prenovljene zgradbe središke osnovne šole.

In zbranih, ki so bili priča novega poglavja v zgodovini središke šole, je bilo res veliko.

Foto: Lazar

Najprej jih je pozdravil in nagovoril ravnatelj šole **Franc Šulek**, ki je med drugim povedal: »Šola v Središču ob Dravi je vzgojila in izobrazila že številne generacije učencev, ki so postali vidni strokovnjaki v domovini in tujini. Smelo lahko trdimo, da smo dobra šola, kar potrjujemo z uspehi naših učencev v nadaljnjem šolanju in na raznih poklicnih področjih. Želi smo lepe uspehe našega dela na mnogih področjih delovanja že v prejšnjih – mnogo skromnejših – pogojih, zato se trdno zavezujemo, da bomo zdaj opravljali svoje naloge še bolje, se trudili po najboljših močeh. Uresničevali bomo naloge sodobne šole, v pouk bomo vnašali vedno nove kvalitete. Vsi, ki nam je šola drugi dom, bomo skrbeli, da bo mnoga leta ostala tako lepa še za naslednje generacije.«

Župan **Jurij Borko** je v svojem nagovoru poudaril: »Z današnjo uradno otvoritvijo zaključujemo največjo in eno najpomembnejših investicij v naši občini, ki letos beleži tretje leto svojega delovanja. Investicija ni največja samo po finančni plati, pač pa je to investicija v našo sedanost in prihodnost, posebej za generacije in rodove, ki so danes tukaj in tiste, ki prihajajo. . . . Vam, gospod ravnatelj, vsem učiteljem in ostalim zaposlenim želim v prenovljeni šoli dobro počutje in uspešno delo. Dragi učenci: pazite in spoštujte to našo skupno pridobitev, z željo, da iz te stavbe odnesete čim več znanja, modrosti in izkušenj, ki vam bodo temelj za premagovanje življenjskih ovir.« Slavnostni govornik, minister za šolstvo in šport, doktor **Igor Lukšič** je dejal, da je vsakršno odpiranje novih in prenovljenih šol velik praznik in nadaljeval: »Zbiramo se in častimo, ne samo to

Foto: Lazar

materialno, kar je možno otipati in si ogledati z očmi. Častimo to, za kar v šoli gre. Gre za temeljne vrednote, ki niso kar tako same sebi namen. Vrednote so tu ravno zato, ker nas delajo ljudi. Šola je namreč tista, kjer iz majhnih otrok delamo ljudi in zelo pomembno je, kakšne vrednote se jim privzgojijo. Brez znanja in emocionalne širine takih ljudi ni. In te ljudi delamo v naših šolah, zato zmeraj in znova zahvala ravnateljem, učiteljem, ki to znajo in ki to dobro delajo. Zato imamo na Slovenskem dobro šolo.«

Prenovljeno šolo so simbolično odprli minister, župan in ravnatelj. V bogatem in prisrčnem programu so nastopili:

Foto: Lazar

- učenci - pevci otroškega in mladinskega pevskega zbora, recitatorji in plesalci;
- bobnarska skupina Tympanum iz društva Cesarsko-kraljevi Ptuj in
- središka godba na pihala.

Po končanem programu in opravljenem blagoslovu so si zbrani z zanimanjem ogledali prenovljene šolske prostore. Mnoge pohvale, izrazi občudovanja, presenečenja, veselja in tudi ponosa ob pogledu na prenovljeno šolo so največje priznanje vsem, ki so kakor koli prispevali k temu, da je bila prenova izpeljana.

Življenje in delo v šoli, ki je bogata s spomini na številne generacije učencev, se zdaj nadaljuje. Tako sedanost podaja roko preteklosti in se spogleduje s prihodnostjo.

Prihodnost šolske zgradbe je namenjena njenim uporabnikom: učencem, delavcem šole, staršem in ostalim krajanom. Naj bo njena prihodnost tako svetla in prijetna, kot so njeni prostori!

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Pogled nazaj

Prva šola v središkem šolskem okolišu je bila zgrajena leta 1812 na Grabah. Šola se je kmalu razvila v dvorazrednico, število učencev pa se je nenehno povečevalo. Proti koncu 19. stoletja je postala pretesna za vedno več učencev, zato je krajni šolski svet sklenil, da postavi novo šolo »pod čapljami«, kjer stoji še danes. Domačini so

Foto: Lazar

Foto: Lazar

to področje imenovali tako, ker so se zaradi zamočvirjenih tal tukaj zadrževale žabe in zaradi njih tudi sive čaplje.

Pouk v novi šoli se je začel novembra 1891 leta. V šolske klopi je takrat sprejela kar 418 učencev.

Foto: Lazar

V začetku šestdesetih let preteklega stoletja se je pokazala potreba po graditvi dodatnih šolskih prostorov. Leta 1967 je šola dobila velik prizidek na južni strani, stari del šole pa je bil prenovljen. Učenci in delavci šole so tako dobili dobre pogoje za pouk v specializiranih predmetnih učilnicah. Manjkala je samo še telovadnica. Natanko dvajset let pozneje, leta 1987, je bila zgrajena tudi ta. V letih 1991 in 1992 je bila šola na novo prekrita in nekoliko polepšana. Po dobrih štiridesetih letih, odkar je bila šola prizidana, pa je dočkala svojo temeljito preobrazbo.

Več o zgodovini šole lahko med drugim preberete tudi v knjigi: 110 let šole »pod čapljami«, ki jo je ob jubileju šolske zgradbe izdala Osnovna šola Središče ob Dravi in kjer je še na voljo nekaj izvodov.

Zahvala

Osnovna šola Središče ob Dravi se zahvaljuje vsem, ki so s svojim delom in trudom pomagali:

- pri selitvi opreme pred začetkom prenovitvenih del,
- pri pripravi in izvedbi slovesnosti ob odprtju šole in
- pri pripravi pogostitve po slovesnosti.

Hvala vsem in vsakemu posebej.

OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

Prispevke za glasilo, rešitve križank in nagradnih vprašanj pošiljajte na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si, lahko pa jih oddate tudi v poštni nabiralnik v avli občinske zgradbe.

Za naslednjo številko glasila pričakujemo vaše prispevke do 15. novembra 2009.

Vsem zainteresiranim sporočamo, da so donacije za glasilo Sredica možne na račun: Občina Središče ob Dravi, številka transakcijskega računa 01402-0100020268, s pripisom: donacija za Sredico in sklicem: 00-7301. Donacije bodo namenjene pokrivanju stroškov izhajanja Sredice.

Vsem avtorjem prispevkov se iskreno zahvaljujemo in si želimo uspešnega sodelovanja tudi v prihodnje, hkrati pa pozivamo vsa društva in organizacije, da sproti pripravite in posredujete prispevke o aktivnostih, ki jih izvajate.

Bralce Sredice vabimo, da se nam pridružijo s svojimi prispevki in tako pomagajo pri ustvarjanju našega občinskega glasila. Uredniški odbor si pridržuje pravico spremembe naslova, izbire in krajšanja člankov. Pred objavo v glasilu so vsi teksti lektorirani. Avtorje prispevkov, ki želijo po lektoriranju ponovno pregledati svoje besedilo, prosimo, da to navedejo ob oddaji prispevka.

Vsem reševalcem križanke 2/09, ki so poslali pravilna gesla, čestitamo in se zahvaljujemo za sodelovanje. Kot dobitnica nagrade – bon v vrednosti 40 EUR za nakup v trgovini Agrar Središče, je bila izžrebana Anica Gavez, Slovenska cesta 31, Središče ob Dravi.

Obvestila za občane

O pokopališču

V mesecu juniju smo s pomočjo zaposlenih prek javnih del pričeli z urejanjem pokopališča. V poljih od I do III so odstranili vrhno plast zemlje in jo posuli z mletim kamenjem, granulacije 5 – 8 mm. Košnja trave med grobovi je zelo zahtevna, vzdrževati red je težko, posebej tam, kjer so mere med grobovi različne in so med njimi razne betonske in druge ovire. Po navozu mletega kamenja so se ponekod pojavile težave: posedanje, krtine in trava. Te rešujemo s škropljenjem trave in z dosipavanjem mletega kamenja. Ko bo podlaga zadosti utrjena, bo vzdrževanje bistveno lažje. Izgled pokopališča bo dobil novo podobo. Večina pokopališč v naši bližnji in daljni okolici je urejena na takšen način.

Glede na to, da se bo kamenje še nekaj časa posedalo, vas, spoštovane občanke in občani ter drugi koristniki pokopališča v Središču ob Dravi, prosimo, da za urejanje okolice grobov uporabljate mleto kamenje, ki se nahaja na zahodnem delu pokopališča. Na razpolago vam bodo tudi zidarska vedra in lopata. S skupnim trudom pri urejanju bo videz našega pokopališča še lepši. V prihodnosti pa nameravamo nadaljevati s planiranimi investicijami (razsvetljava, parkirišče, table...).

S problematiko parkiranja ob pokopališču, posebno ob pogrebih in okrog 1. novembra, se srečujemo že vrsto let. Že v preteklosti je bilo veliko pobud in predlogov za zagotovitev parkirnih mest. Po pogovorih in ogledu terena smo se odločili, da je primerna lokacija za mrliško vežico, ker je to polje popolnoma prazno, v naslednjih letih pa verjetno tukaj ne bo potrebe za nove grobove. V mesecu juliju smo pristopili k zemeljskim delom in navozu tampona. Nastalo je gramozirano parkirišče, na katerem lahko parkira vsaj trideset vozil. Na cesti mimo vežice do parkirišča smo namestili prometne znake, ki vse obiskovalce pokopališča usmerjajo na parkirni prostor. Na dovozni cesti smo postavili znak »prepovedano ustavljanje in parkiranje«, da ne bi onemogočili normalnega dostopa do parkirišča.

Vse obiskovalce pokopališča, ki uporabljajo motorna vozila, prosimo, da parkirišče koristijo za parkiranje in upoštevajo pravila parkiranja. Pri pripravi proračuna za leto 2010 bomo zagotovili sredstva za asfaltiranje in označitev parkirišča.

Za vse tiste, ki bi ob obisku grobov želeli prižgati svečo, pa je niste vzeli s sabo, smo ob stari mrliški vežici namestili svečomat, v katerega vložite kovance in izberete zeleno svečo. Naprava je mehanska in ravnanje z njo je enostavno.

O zastavah

V letu 2008 je bil sprejet Odlok o grbu in zastavi Občine Središče ob Dravi; v njem pa tudi o prenovi našega starega grba. O odloku smo že objavili članek v eni od letošnjih izdaj Sredice. Po sprejetju odloka smo pristopili k zbiranju ponudb za izdelavo zastav (občinske, državne in evropske), ki jih izobešamo ob državnih in občinskih praznikih, ter ob raznih prireditvah in protokolarnih dogodkih. Zastave bomo izobešali v vseh krajih naše občine. To nalogo bo opravljalo Komunalno podjetje Ormož, po pripravljem seznamu.

Naročili smo tudi zadostno število zastav, palic in nosilcev za naše občane, saj je bil izražen velik interes za nabavo le-teh. Če želite nabaviti in izobešati zastave tudi na svoji hiši ali drugih objektih, prosim, sporočite to v tajništvo občine, na telefonsko številko 741 66 10, ali se oglasite na občini. Cena posameznih zastav in materiala za izobešanje je:

- zastava slovenska 140 x 70 cm	5,40 EUR
- zastava občinska 140 x 70 cm	21,04 EUR
- zastava evropska 140 x 70 cm	5,40 EUR
- palica za zastavo 160 cm 3x	12,60 EUR
- kovinski nosilec za tri zastave	15,60 EUR

Skupaj komplet zastav, palic in nosilec = 60,04 EUR

Po želji lahko kupite tudi posamezne zastave ali material za izobešanje.

Z izobešanjem zastav izražamo svojo pripadnost in spoštovanje državi, občini in kraju ter krepimo svojo domoljubnost.

Zastava občine se izobeša:

- ob praznikih Republike Slovenije, in sicer:
 - na Prešernov dan, slovenski kulturni praznik, 8. februarja
 - na dan upora proti okupatorju, 27. aprila
 - na praznik dela, 1. in 2. maja
 - na dan državnosti, 25. junija
 - na dan samostojnosti, 26. decembra
- ob občinskem prazniku
- ob pomembnejših kulturnih, športnih in drugih prireditvah
- ob uradnih obiskih

Vrstni red izobešanja zastav (gledano od spredaj):

- v sredini zastava Republike Slovenije
- levo zastava Evropske unije
- desno zastava Občine Središče ob Dravi

O občinski policijski pisarni

Od lanskega leta deluje v večnamenski pisarni občinske stavbe policijska pisarna, ki jo vodi vodja rajona Kristjan Dogša. Odziv občanov v zvezi s problemi, vprašanji in predlogi na področju varnosti in meje je dober. Obveščamo vas, da bomo s **1.10.2009** spremenili delovni čas pisarne - z namenom, da bi ta bila še bolj dosegljiva za občane. Nov delovni čas bo:

- vsak ponedeljek od 8.00 – 10.00 ure,
- vsako sredo od 15.00 – 17.00 ure.

Anita Kosec

MED NAMI ŽIVIMO

IZ SKROMNIH ZAČETKOV JE ZRASLO DRUŽINSKO PODJETJE
Začetki podjetja Jakl iz Središča ob Dravi segajo v leto 1974. Takrat je Jože Jakl začel z dvema strojema v majhni garaži izdelovati stroje za poljedelstvo. Prvi stroj, ki ga je izdelal, je bil za ličkanje koruze. Potem se je podjetje razvijalo naprej in preraslo je v sodobno družinsko podjetje, ki izdeluje predvsem dele za avtomobilsko industrijo in zaposluje osemnajst delavcev. Očetovo tradicijo sedaj nadaljuje sin Sebastjan Jakl.

Kako se spominjate začetkov podjetja?

S. Jakl: »Vse skupaj se je začelo v majhni garaži, kjer je oče z dvema strojema začel izdelovati kmetijske stroje. Iz skromnih začetkov je zraslo družinsko podjetje. Oče se je leta 2002 upokojil in se je popolnoma umaknil iz podjetja. Takrat sem prevzel vajeti podjetja sam. V podjetju sta tudi moja žena in sestra, tako da lahko rečem, da gre res za družinsko podjetje.«

Danes ste usmerjeni predvsem v avtomobilsko industrijo...

S. Jakl: »Tako je. Ukvarjamo se z različnimi segmenti avtomobilov. Usmerjeni smo predvsem v malo serijsko proizvodnjo, kar pomeni od štiri do pet tisoč enot na leto. Vidimo, da imamo na tem področju prednost pred ostalimi podjetji, predvsem na pokritost tehnologije, ki jo obvladamo. Imamo pogodbe za prvo gradnjo, kar pomeni, da se naši izdelki vgradijo na tekočem traku, ko avtomobile sestavljajo. Največ delamo za družbo Mercedes, saj je že očetu - takoj po osamosvojitvi Slovenije - uspelo priti v podjetje Magna Steyr in s tem posledično v podjetje Mercedes. Izdelujemo segmente za model G. Gre za terensko vozilo, zadnji dve leti tudi za športni model KTM X-BOW. Letos se je začel projekt tudi za športni avtomobil, model SLS AMG, ki je bil zvezda avtomobilskega sejma v Frankfurtu. V podjetju obstaja tudi neavtomobilski del, v okviru katerega izdelujemo predvsem sestavne dele za CNC stroje za kupca iz Avstrije, ki proizvaja lesno-obdelovalne stroje in je na svojem področju eden izmed vodilnih proizvajalcev, ne samo v Evropi, ampak tudi v svetovnem merilu. Zato se tudi aktualne svetovne razmere, tu mislim na finančno in gospodarsko recesijo, v našem podjetju ne poznajo. Lahko povem, da smo jo prebrodili brez »modrega očesa«, mogoče je upad maksimalno v višini petih odstotkov v primerjavi z lanskim letom, ampak to je glede na razmere kar v redu.«

Če vas prav razumem, vaše izdelke predvsem izvažate. Ali v Sloveniji ni povpraševanja?

S. Jakl: »Res je, kar 99 odstotkov naših izdelkov prodamo na tujih trgih. Takrat, ko smo uveljavljali naše ime in blagovno znamko, ni bilo v Sloveniji moč najti kruha, enostavno ni bilo interesa in ni bilo kupca. Želeli smo sodelovati z Revozom, vendar niso bili zainteresirani za sodelovanje, zato smo se usmerili na tuji trg.«

Očitno vas spremlja ljubezen do avtomobilov že od mladih let, saj ste se ukvarjali tudi s kartingom...

S. Jakl: »Navdušil sem se sam, saj mislim, da bi vsak mlad fant rad čimprej držal volan v svojih rokah. Želja se mi je uresničila ob koncu osnovne šole. S kartingom sem začel leta 1987 in sem tri leta tekmoval tudi v prvenstvu takratne skupne domovine Jugoslavije. Prvo leto sem vozil bolj za hobi, potem sem si vzel leto premora, v naslednjih dveh letih pa sem dosegel tudi nekaj večjih uspehov. Na tekmah sem bil trikrat celo vice prvak.

Ljubezen do kartinga mi je nekako ostala v krvi. Začeli smo lani, upam, da bo postala to tradicija; namreč pred kolektivnim dopustom gremo vsi zaposleni v podjetju na hrvaško dirkališče in priredimo interno karting dirko. Lahko rečem, da gre za prvenstvo našega podjetja, ko lahko vsi zaposleni okusijo, kako je tekmovali v kartingu.«

Ob vodenju podjetja vam najbrž veliko časa ne ostaja. Kako preživljate prosti čas?

S. Jakl: »V zadnjem času mi res ostaja bolj malo prostega časa. Med hobiji pa bi vseeno izpostavil potapljanje. Če je le priložnost, jo izkoristim, se potopim na dvajset metrov in uživam med ribicami. Marsikdo bi rekel, da na Piranski panti ni ničesar za videti, pa temu ni tako. Vidiš lahko več kot kje v Dalmaciji. Potapljam se tudi okoli Krka, Paga, Raba, tudi v okolici Zadra. Odvisno, kam nas zapelje pot. Ves prosti čas, ki ga imam, preživim z družino. Poročen sem od leta 2002, imam osemletno hčerko in petletnega sina.«

Vaša družina je za uspešno delo na področju podjetništva prejela letos zlato plaketo občine Središče ob Dravi. V obrazložitvi so med drugim zapisali, da je vaš oče posvetil vsa svoja prizadevanja in znanja, da je postavil temelje za razvoj uspešnega družinskega podjetja, ki je izvozno usmerjeno. Njegovo delo, prav tako uspešno nadaljujete vi, ki ste sprejeli nove izzive in tveganja, tako da povečujete podjetje z izgradnjo novih proizvodnih prostorov. Kaj vam to priznanje pomeni?

S. Jakl: »Mislim, da je bila plaketa namenjena bolj očetu. Vseeno pa je to neko priznanje, da delamo dobro in da smo na pravi poti ter da prispevamo po najboljših močeh k razvoju kraja in občine. Sicer pa nisem človek, ki bi izpostavljal nagrade. Mislim, da je potrebno trdo delati, ne pa spat na lovorikah.«

Kakšni so vaši načrti, kaj si želite - tako za podjetje kot tudi zase - v prihodnosti?

S. Jakl: »Kratkoročni načrti so seveda selitev na novo lokacijo, saj se zadnji dve leti trudimo, da bi zgradili v Središču ob Dravi nov objekt in preselili tja proizvodnjo. Upajmo, da bomo do konca letošnjega leta glavnino del naredili. Spomladi prihodnje leto bi potem uredili še okolico objekta in fasado, poleti pa bi se lahko preselili. Vendar nismo vezani na nobene roke, zato se sproti prilagajamo nastalim razmeram. Še naprej se bomo trudili v smeri novih tehnologij in maloserijske prototipne proizvodnje, ker menim, da smo v tem uspešni. Sebi pa želim le manj stresa.«

Franc Krnjak, Zgodovinsko društvo Ormož

Namesto dopusta – potep (potopis)

Pot nas je zanesla v Deželo! Imenujejo jo tudi Radovljiško polje. Dežela je skrajni severozahodni del Ljubljanske kotline. Leži na levi strani Save in obsega območje, ki se prične ob spodnjem delu Jeseniške doline, sega pod grebenom Karavank do Begunj in nato ob potoku Dobruša do izliva v Savo. Nekateri jo imenujejo Radovljiška ravnina. Tukaj je bilo rojenih kar 133 pomembnih osebnosti. Tako nekako je v almanahu opisana Dežela. Če povem po pravici, tudi sam nisem slišal za Deželo, še manj pa zanjo vedel, čeprav sem jo neshetokrat prevozil. Namig in navdih zanjo mi je dal prijatelj Stane, ko mi je, ob kozarcu izbornega šipona v naši več kot dvestoletni klečaji, razpredal o podobnosti Dežele in Prlekije. Kakšna podobnost med tema dvema svetovoma, ko pa se pri nas razlikuje že vas od vasi? »Prlekija je glede intelektualnega potenciala v slovenski kulturni zgodovini primerljiva le z Deželo, širšo okolico Radovljice. Tudi ta regija je dala Slovencem veliko nadpovprečnih ljudi. Vendar se ti Gorenjci bistveno ločijo od Prlekov. Predvsem so večji individualisti. Enega izmed vzrokov za to razliko bi lahko iskali v naravi«, mi je razložil svoje videnje prijatelj Stane.

In tako je letos padla odločitev, da smo se odpravili na potep po Deželi. Najprej so bile na vrsti romarske Brezje. Ob bližajočem se Marijinem prazniku je bilo vse nared za sprejem tisočih Slovencev, ki častijo Marijo Brezjansko. Kot pred vsakim takšnim dogodkom brez raznih kramarjev ne gre. V parku za parkiriščem je bilo veselo. Tukaj so se zbirali Romi, Kosovarji in narodi nekdanje Sovjetske zveze ter še kdo. Njihova glasba se je mešala s slovensko, ki so jo vrteli ob dišečem žaru dolenski Romi.

Po kratkem postanku smo zapustili Brezje in nadaljevali pot v Avsenikove Begunje. Sprejela nas je lična Jožovčeva gostilna s prijaznim natakarnjem. Po zaužitju ledene kave, ki nas je prijetno poživila, smo morali poskusiti gorenjsko posebnost - štruklje. Če ne bi, pravijo, da je to ravno tako, kot da ne bi v Prlekiji poskusili mesa s tunke in ga splahnili s šiponom.

Če smo hoteli tega dne obiskati vse kraje, ki smo jih načrtovali, smo se morali podvzati in že smo oddrveli naslednjemu cilju naproti. Radovljica. Obisk Vurnikove in Linhartove rojstne hiše. Priznam, da za Ivana Vurnika nisem kaj dosti slišal, zato sem z zanimanjem prebral napis na njegovi spominski plošči. Rojen 1884. leta v Radovljici, arhitekt in redni profesor za arhitekturo na Ljubljanski fakulteti, Plečnikov prijatelj in sodelavec. Naslednji obisk je veljal prvemu slovenskemu »komedijantu« Antonu Tomažu Linhartu. Z Matičkom in Županovo Micko se je zapisal med slovenske nesmrtnike.

Sledila je krajša vožnja do Rodine. Obisk Janeza Jalna, pisatelja in duhovnika, rojenega 1891. leta, »dediča poetičnega realizma in idej F. S. Finžgarja«. Po nekaj minutah vožnje smo se znašli v Finžgarjevih Doslovčah. Kako majhen kraj, v njem pa rojen velikan slovenske književnosti! Saj tudi sosednja, Prešernova, Vrba ni dosti večja. Trije velikani slovenske književnosti (Prešeren, Finžgar, Jalen) v trikotniku, ki ga prehodiš v dobri uri in pol, ki se jim pridruži najbolj izobražen Slovenec tistega časa, Prešernov prijatelj Matija Čop iz Žirovnice. Za njegova spominska obeležja domačini Žirovnice lepo skrbijo.

S prelepim pogledom na Stol smo se poslovili od velikanov slovenskega Parnasa, kajti samo Dežela nam je bila premalo, zato smo jo mahnili čez Vršič k ruski kapelici in v Trento, kjer smo prenočili. Čakala nas je še dolina Lepene. V Kobariškem muzeju se nam je čas zavrtel za več kot devetdeset let nazaj in legendarni Krn se je bohotil ob našem obisku nad Gregorčičevim Vrsnom.

Pot nas je nato vodila skozi Tolmin, Most na Soči, Idrijo, proti Škofjeloškemu hribovju, Žirem in v Gorenjo vas. Tukaj je obisk veljal našemu prleškemu rojaku, pisatelju Frančku Bohancu. Na mobi klic se mi je prijazno odzval, vesel mu povem, da ga čakam, spodaj pri krajevnem uradu. Pa nič ni bilo z obiskom. Moj Franček je bil na dopustu na štajerskem koncu.

Malce razočarani smo se odpravili proti Škofji Loki. Ob cesti za Poljanami nas je opozorila tabla, da je malo naprej dvorec Visoko, zadnje prebivališče pisatelja Ivana Tavčarja. Njegovo odlično delo Visoška kronika je nastala prav v tem dvorcu. Na Logu smo

Kozolec na Visokem

prečili Poljanščico, zavili ob toku navzgor in med lepim koruznim poljem nas je od daleč pozdravil markantni dvorec. Ob njem stoji velik kozolec, ki je v zelo dobrem stanju, prav tako dvorec, če ga opazujemo od daleč. Toda ob izstopu iz avta smo doživeli veliko razočaranje. Dvorec je bil obnovljen pred dvajsetimi leti, danes

Kmečki dvorec Visoko

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Savinškov spomenik I. Tavčarju na Visokem

je skrajno zanemarjen. Ob zidovju raste grmičevje in drevesa, okenske šipe so polomljene, na gospodarskem delu stavbe so razbiti okvirji vrat in oken. Okolica dvorca je podobna njegovemu opisu. Okrog veličastnega spomenika so bili razmetani predmeti, ki vsekakor ne spadajo v to okolje. Imeli smo priložnost, da smo »zasačili« ob našem obisku mlade veseljake, ki so sedeli ob spomeniku in se nalivali z vinom in pivom. Imel sem občutek, da je tukaj kraj za piknike in sprostitve v opoju alkohola, ki s slovensko literarno kulturo nima nobene zveze. Skratka, biser slovenske kmečke arhitekture in zgodovinski spomenik visoke kategorije vsekakor ni ponos Slovincem in občini Škofja Loka. Kjer danes stoji kmečki dvorec, je bilo posestvo v lasti Filipa Kalana (1628-1703) in je tukaj, na Visokem, v 242 letih gospodarilo enajst lastnikov Kalanovega rodu. V sedanji zasnovi je kmečki dvorec dogradil v 19. stoletju Janez Kalan. Leta 1893 je kupil kmečki dvorec Visoko pisatelj dr. Ivan Tavčar, ki je tukaj živel in ustvarjal do svoje smrti. Pisatelj in njegova družina je pokopana v bližnji kapelici - grobnici - na rahli vzpetini ob robu gozda. Grobnica je prav tako zanemarjena. Ob slovesu z Visokega smo bili žalostni in nemočni ob dejstvu, da ne znamo in nočemo ceniti svoje bogate zgodovine.

Iz Škofje Loke smo se zopet znašli v Deželi. V dolini Sore ob vznožju Gradišča leži vasica Gosteče, rojstni kraj pesnika, pisatelja in dramatika Cvetka Golarja, sopotnika moderne, naturalizirane

ranega Prleka iz Ljutomera. Kljub iskanju, žal, nismo uspeli najti njegove rojstne hiše.

Pot smo nadaljevali proti Medvodam, toda nismo prišli daleč. Cesta zaprta zaradi rekonstrukcije! Nič ni pomagalo, vrnitev do razkopane Škofje Loke in prek Godešiča in Zbilj proti Vodiciam. Predzadnja postaja je bila, po naključju, v Godešiču. Tukaj najdemo rojstno hišo, na kateri je spominska plošča z doprsnim kipom pionirja in tvorca slovenskega zobozdravstva - prof. dr. Jožeta Ranta. Napis na plošči, da je bil tudi »varstvenik narave«, me je še bolj pritegnil. Dr. Rant je bil lovec in velik poznavalec narave, divjadi in strokovni pisec razprav in polemik o gojitvi srnjadi. Njegov strokovni opus objavljen v slovenskem Lovcu je še danes uporaben in vreden vsega spoštovanja. Spominjam se njegovih razprav v Lovcu o srnjadi. Bil je velik ljubitelj in odličen vodnik ptičarjev, ki so ga spremljali vse do njegove smrti. Povratek proti Vodiciam je zopet odpadel zaradi zapore mostu čez Savo. Nič ni pomagalo, morali smo se obrniti in se prek Kranja vrniti do Vodice. Pot nas je vodila ob Savi navzgor do Jenkovih Podreč. Kratek postanek in obvezna fotografija lepega spomenika, postavljenega pred cerkvico. Tako smo s pesnikom Sorškega polja zaključili letošnje potepanje, ki je imelo tokrat drugačno noto.

Prav je imel moj prijatelj Stane! Dežela je kot Prlekija. Podobni sta si in hkrati drugačni, po ljudeh in po naravi, toda silno bogati po osebnostih, ki so Slovincem v težkih časih preteklosti vlivali upanje in vero v narodov obstoj.

Zadnje počivališče družine Tavčar

Silva Marčec

Ekskluzivno iz Makedonije

Ker obljava dela dolg in ker sem jaz »mož (ženska) beseda«, se bom potrudila in vam z besedami poskušala opisati našo pot Obrež – Kočani – Obrež. Vsega se pa z besedami ne da opisati, zato boste prikrajšani za vse tiste občutke, začudenja, občudovanja in še za kaj. Vsaka »stvar« se prične s pripravami, tudi naša se je. Ker pa priprave niso (vsaj za nekatere) zanimive, jih bom opisala na hitro: določili smo datum odhoda, poiskali prevoznika, s seboj povabili ljudske pevce, starše mladinskih folklornikov, člane turističnega društva, pripravili štiri desetminutne odrske postavitve, imeli vaje dvakrat na teden, poiskali donatorje... Člani folklorne skupine Obrež in naši »potovalni« prijatelji, smo se v četrtek, 6. avgusta, ob pol devetih zvečer, zbrali pred našim Domom kulture. Pol ure smo potrebovali, da smo natovorili vso našo nujno potrebno prtljago (potovalke, folklorne kostume, instrumente, pujsjo Pepo, kruh, zelenjavo, pecivo in pijačo - v skoraj zmernih količinah). Zmračilo se je in mi smo krenili na pot. Druženje v avtobusu se je pričelo. Pijača in keksi in vedno kakšna zanimiva izjava, ki ji je sledil smeh. Na avtobusu nam je bilo lepo, čeprav smo morali noč prespati sede.

V petek zjutraj, nekje v Srbiji, vsi v dobri kondiciji, zajtrkujemo. Brez težav nato prevozimo srbsko-makedonsko mejo. Sledi prvi obisk v kraju Dolno Kojnare, ulica št. 4, hiša št. 4. Zvoki harmonike so vsem v tem kraju sporočili, da smo Slovenci. In že na poti do hiše št. 4 se je neka gospa pozanimala, iz katerega kraja prihajamo. Za lažje razumevanje omenimo Ormož. »Moj brat živi v Ormožu«, je povedala, seveda z velikim nasmehom na ustih. »Vule«. In mi ga seveda vsi poznamo. Pred našim odhodom je prinesla nekaj malega za svojega brata in še rekla: »Recite mu, da mu pošiljam še eno veliko srce iz Makedonije«, in nam z obema rokama to srce narisala. Kaj pa hiša št. 4? Gospodarja Slaveka Lesničarja (Šinkova ul. 18 b, Središče ob Dravi) smo pripeljali s seboj, gospodinja (njegova žena) nas je pričakala pred hišo, v hiši pa obložena miza in prostor za nas štirideset. Veselja in začudenja ni bilo konca. Za konec pa še kava in lubenice. Slavek se je zahvaljeval nam, da smo razveselili njega in vse njegove v hiši in v ulici, mi pa smo se zahvaljevali njemu in njegovi ženi za pogostitev. Pot smo nadaljevali tako, da se je pred nami peljal mercedes z mariborsko registracijo in ormoškimi grbom. Lesničarjeva sta nas vodila še na hrib nad Kumanovim, kjer stoji spomenik žrtvam druge svetovne vojne in s katerega je krasen razgled na mesto. Sami, brez spremstva, smo pot nadaljevali do Skopja. Pa ni res, ustavil nas je policaj in prosil, da ga peljemo do Skopja. V Makedoniji je to normalno, šoferja sta bila s tem seznanjena. Na poti nas je za kratek čas dobesedno zalil dež, ampak v Skopju je bilo krasno sončno. Parkirali smo na trdnjavi Kale in si vzeli uro in pol za ogled Bitpazarja (v Sarajevu je to Baščaršija). Nekaj se nas je podalo v mošejo, seveda smo bili bos. Naleteli smo na gospoda, ki nam je po naši predstavitvi, izdatno opisal notranjost. Svoje komentarje (bolj feministične) smo prihranili za zunaj. Stopili smo tudi v pravoslavno cerkev, vendar je bila preurejena v muzej in mi bi rabili malo več časa za ogled notranjosti, seveda z vodičem in vstopnino. Raje smo se napotili proti trdnjavi Kale in si z obzidja ogledali novi del Skopja in reko Vardar. Ker pa smo mi še jugoslovanski otroci, smo zapeli tisto Od Vardara pa do Triglava...

Končno Kočani in sprejem pri KUD RUEN s kruhom in soljo, stiskom roke, objemom in poljubom. Potem pa po makedonsko: »Nikamor se nam ne mudi!« Nam se je pa mudilo v hotel na večerjo in počitek. Pa se je tudi to zgodilo. Kdo je s kom spal, bo pisalo v Lady. Pa tudi to, kdo se je preveč napil, kdo je kaj izgubil, kdo je plesal na makedonski poroki, kdo je hodil skoraj nag po hotelskih hodnikih, kdo je imel tri v svoji sobi, zakaj ni bilo tople vode, koliko se nas je peljalo v taksiju... Priložene bodo tudi fotografije.

V soboto smo se vsi veseli podali novim dogodivščinam naproti. Gostitelji so nas peljali na »veštačko« jezero (umetno jezero). To, da v okolici Kočanov raste kočanski riž, smo nekje že slišali. Riž pa za svojo rast rabi poplavljen nivo in iz umetnih jezer spuščajo vodo na riževa polja. Še dobro, da smo imeli s seboj nekaj tistih, ki so riž na polju prepoznali. Polja so bila zelena, kot so pri nas pšenična sredi aprila. Nekaj »kmečkih« se nas je pozanimalo in smo svoje znanje o rižu nadgradili. Riž posejejo na poplavljenem polju sredi aprila, 25 kg semena na 10 arov. Vodo odstranijo le, ko škropijo in pred žetvijo. Povprečen pridelek je 650 kg riža na 10 arov. Pri tem jezeru je tudi hotel in spet imajo poroko. Od domačinov smo izvedeli, da je od 15. julija do 15. avgusta sezona porok. Takrat se poročajo vsak dan v tednu. Ne bi verjeli, če ne bi doživeli. Tista v petek z dvestopetdesetimi svati je bila med manjšimi. Štiristo svatov je že »normalna svatba«. Ko smo prišli v naš hotel na kosilo, so se spet zabavali z ženinom in nevesto, pred odhodom iz hotela so že čistili in pripravljali za naslednjo - večerno poroko.

Da smo se vsemu čudili in veliko spraševali, se jim je vsem okrog nas zdelo samoumevno, saj so iz naših majic (živo rumene in oranžne z napisom FOLKLORNA SKUPINA OBREŽ, SREDIŠČE OB DRAVI, SLOVENIJA) že na daleč izvedeli, od kod prihajamo. Ob sedmih zvečer smo bili še bolj prepoznavni. Oblekli smo folklorne kostume in se pripravili na nastop. Zbrali smo se na hribu nad Kočani in v povorki (hodili smo tako dolgo, da se je zmračilo) prišli na prireditveni prostor pred kulturni dom. Naše »turistične ustvarjalke rož« so vso svojo opremo za izdelavo rož nesle s seboj v povorki in si potem izborile mesto na odru in čez ves program razveseljevale otroke s svojimi izdelki. Da ne govorim o naši muziki in naših plesih. Zelo smo drugačni in ta drugačnost nas dela zanimive. Med gledalci je bila tudi gospa iz Francije, ki so se ji pa naši plesi zdeli malo poznani. Spominjali so jo na njeno domovino. Pred odhodom domov smo si nekateri privoščili še najboljše če-vapčiče, čeprav smo po tem poslušali »kozje molitvice«, ker smo zamudili samo pet minut (no morda šest...).

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Avtobus je res dobra lokacija za druženje. In ljudje smo potrebni veselega druženja. Zato se vsi, ki nam je bilo omogočeno tridnevno druženje, zahvaljujemo vsem, ki so kakorkoli prispevali k temu. Denarno so nam pomagali: Novak Jože s.p., Jakl Ivan s.p., Podgorelec Matija s.p., Dogša Anton s.p., Krničar Rozalija s.p. (Cirkovce), Čavničar Drago s.p., Jakl Sebastjan s.p., Frizerski studio MONI, Štamberger d.o.o., TSO d.d. v likvidaciji, Občina Središče ob Dravi, Herceg Zvonka, trgovina TUŠ – Krap, Oljarna Središče ob Dravi, Vinska klet Jeruzalem Ormož, VERUS VINOGRADI, Kmetijska zadruga Ormož, ORKA d.o.o.. In za konec še naš predlog za najcenejše druženje: pred Dom kulture postavimo avtobus, se v njega zapremo za dve uri in si predstavljamo, da se vozimo... Samo, da smo skupaj in se družimo. Ampak, »če je te to red«, bi rekel...

Maja Rajh

TD Središče ob Dravi na sejmu sliv v Osečini

Vsem je že bolj ali manj znano, da ni prireditve ali sejma, kjer TD Središče ob Dravi ne bi gostovalo in predstavljalo našega kraja. Tokrat je sodelovalo na sejmu sliv v Srbiji.

Ta je potekal od 28. do 30. 8. 2009 v Osečini, kjer se je poleg TD Središče na razstavnem prostoru predstavljala še obrtno podjetniška zbornica Ormož ter Turistično informativni center Ormož.

Na sejmu smo obiskovalcem ponudili domače jedi (npr. bučin namaz, zaseko, sadni kruh, skuto z bučnim oljem...), vino naših vinogradnikov, prikaz izdelovanja rož iz krep papirja ter promocijski material, za katerega je bilo med obiskovalci kar precejšnje zanimanje. Za popestritev in še večjo promocijo naših krajev pa je poskrbela folklorna skupina Miklavž pri Ormožu, s svojim nastopom v okviru kulturnega programa, kjer je sodelovala tudi domača folklorna skupina iz Osečine ter beograjski narodni ansambel KOLO. Le-ta je s svojim nastopom navdušil vse občinstvo.

Na poti domov smo se ustavili še v kraju Bijeljina (Bosna in Hercegovina), kjer smo si ogledali Etno selo ter se okrepčali s kosilom. Naše TD so predstavljali tam naslednji člani: Dragica Florjanič, Maja Rajh, Otilija Jambrovič ter Milan Bratuša.

Tridnevno potovanje se je zaključilo, ampak zagotovo nam bo vsem udeleženi ostalo še zelo dolgo v spominu, saj smo bili s strani gostiteljev deležni toplega in prijaznega sprejema. Bilo je lepo, a kakor nam je vsem znano, se radi spominjamo tistega znanega pregovora: »Povsod je lepo, a doma je najlepše.«

Marija Viher

Dan zanimivih doživetij

Turistično društvo Središče ob Dravi je organiziralo v soboto, 22. avgusta, zanimiv izlet v Velenje in Vinsko Goro. Sprejeli so nas predstavniki tamkajšnjih turističnih društev, ki so nam organizirali skrbno pripravljene ogledе. V Muzeju premogovništva Slovenije v Velenju smo si ogledali stalno razstavo z izredno slikovitim prikazom življenja in dela rudarjev tekom zgodovine. V rudarskih opravah, s čeladami na glavi, smo se z dvigalom spustili 180 metrov pod zemljino površino. Ogledali smo si odlične multimedijske predstavitve s pomočjo zvočnih in svetlobnih efektov. V podzemni jedilnici nam je teknila rudarska malica.

Sledila je vožnja proti Vinski Gori. Oboro divjadi smo si ogledali pri Lomperčeku. Prijazni lastniki so nam pripravili srečanje z množico damjakov, jelenov in muflonov, ki so slišali pozive gospodarja, in lahko, v določenem redu pritekli iz gozda. Edini delujoč Vovkov mlin nas je očaral s prelepo naravno okolico, poraslo z dehtečimi ciklamami. Krajanji Vinske Gore so si s skupnimi močmi uredili Krstnikov dom, z občudovanja vredno opremo iz parlamenta. Po ogledu znamenitosti v centru kraja smo se po lepo urejeni okolici vzpenjali do Turistične kmetije Tuševo. S 620 metrov nadmorske višine smo imeli prečudovit pogled na Velenje, Šaleško dolino, Kamniško-Savinjsko ter Zasavsko hribovje.

Težko smo se ločili od teh prekrasnih krajev in prijaznih, gostoljubnih domačinov. Za nas je bil to dan nepozabnih spoznanj in doživetij. Posebno všeč nam je bila povezanost krajanov, ki tako lepo skrbijo za urejenost in napredek svojega domačega kraja.

Tilika Aleksič

Novice iz Društva upokojencev

Nekdo je rekel: starost je brodolom.
 Jaz pa mislim, da je samo drugačen lom svetlobe;
 Svet je enako lep, kakor je lepo leto v vseh letnih časih.
 (Tone Pavček)

Tudi člani Društva upokojencev Središče ob Dravi se pridružujemo tem mislim. Naše aktivnosti kljub poletnim dopustniškim mesecem niso zamrle.

Junija smo sodelovali na medobčinskem srečanju upokojencev v Ivanjkovcih. V programu srečanja je nastopil tudi naš pevski zbor. Avgusta smo se zbrali na tradicionalnem poletnem srečanju s piknikom, na katerem so se nam lahko pridružili tudi tisti naši člani, ki se iz različnih razlogov ne morejo udeleževati naših izletov, letovanj in drugih aktivnosti.

»Vozi nas vlak v daljave ... do Kopra in nazaj.« je bil moto našega letošnjega letovanja. Druženje smo začeli s smehom ob pogledu na

presenečenega šoferja avtobusa, ki je na železniški postaji v Divači čakal, da prepelje do Kopra skupino šolarjev, dočakal pa je skupino potnikov v tretjem življenjskem obdobju. Teden dni smo prežive- li ob prijetnem druženju v hotelu Salinera v Strunjanu. Veliko je k dobremu počutju dopustnikov prispevala tudi narava, saj nas je obdarila z lepim vremenom in toplo morskovo vodo.

Člani društva se trudimo in skrbimo, da bi bilo naše delo uspešno. Radi sodelujemo povsod, kamor smo povabljeni in kjer nam je to omogočeno.

Želimo si veliko medsebojnega druženja ter prijateljevanja in ne dopustimo, da bi ga današnji hiter tempo življenja okrnili.

Spomin na Franca Majcena

4. avgusta smo se na kogoskem pokopališču prerano poslovili od dobrega prijatelja in člana društva upokojencev Središče ob Dravi ter člana kulturnega društva Obrež.

Franc Majcen se je rodil v Jastrebcih 1944. leta, v burnem času druge svetovne vojne, ki je na obeh straneh zahtevala mnogo žrtev, med njimi je bil tudi Frančev oče, ki je bil mobiliziran v nemško vojsko, iz katere se ni vrnil.

Majhna Majcenova kmetija je po vojni dajala le malo kruha, zato ga je bilo treba zaslužiti z delom na bližnjih kmetijah. Mama ga je pogosto vodila s seboj, da je tudi on pomagal po svojih močeh. Ta leta so Franca naučila potrpežljivosti in skromnosti. Rastel je ob mami, babici in dedku – kmetu, priložnostnem tesarju in drvarju, ki mu je s štorijami buril domišljijo, z žveglanjem pa smisel za preprosto ljudsko glasbo in petje.

Po končani osnovni šoli se je po prizadevanju takratnega kogoskega župnika Klasinca odločil za industrijsko kovinarsko šolo v Mariboru, ko mu je župnik obljubil gmotno pomoč, doma za to namreč ni bilo denarja. Ta župnik mu je ves čas poravnava stroške bivanja v internatu. Po treh letih se je izučil za brusilca.

Najprej se je zaposlil v mariborski Metalni, čez nekaj let pa v Swatyju. Leta 1969 se je poročil in naslednje leto se jima je rodila Stela – hči edinka. Krajši čas se je v Središču ukvarjal z žebljarsko obrtjo, nato pa se zaposlil v ormoškem Primatu.

Po 17 letih zakona je zveza razpadla. Zato je v Središču kupil starejšo hišo in se preselil tja. Tu je nanovo zaživel in si s pomočjo sester, brata in prijateljev obnovil hišo. Doživel je prvi srčni infarkt, nato je sledil drugi in nato je čakal na invalidsko upokojitev. To se je zgodilo leta 2002.

Franca je vedno privlačil domač Pesovčak. Ko se je upokojil in se mu je ponudila priložnost kupiti Sevrovo domačijo v Vodrancih, je nemudoma prodal hišo v Središču in jo leta 2005 kupil. Kljub njegovi bolehnosti je znova oživel njegov graditeljski duh. Spet

so mu priskočili na pomoč sorodniki in prijatelji, uredili so mu prijeten dom. Tu je nenehno kaj varil, popravljaj, v zadnjem času pa se je ukvarjal še z obdelavo lesa. Veliko časa je posvetil pridelavi sadja, zelenjave in urejanju cvetličnih gred.

Ob vsem zavzetem delu je bil Franc zelo družaben človek. Prenekatero uro je preživel s prijatelji, se z njimi veselil in jih zabaval s svojo harmoniko. Sodeloval je v aktivnostih društva upokojencev, udeleževal se je raznih srečanj z upokojenci in izletov, ki jih je prirejalo društvo.

Težave z zdravjem se niso zmanjšale – vedno več jih je bilo in izvidi so bili čedalje bolj zaskrbljujoči. V letu 2008 je bil operiran in na nov način življenja se je stežka privajal. Hotel je še vedno živeti kot prej, žal se več ni dalo. Zanj sta skrbeli sestri Mimica in Mira, dokler se mu stanje ni še poslabšalo. Zato se je začasno odselil v ormoški dom starejših občanov. Tu je koval načrte, kaj vse bo še postoril okoli hiše, ko se bo vrnil. Toda Francevo upanje se je izkazalo kot začasno slepilo. Nastopilo je močno poslabšanje in 30. julija je umrl v mariborski bolnišnici.

Tako smo ostali brez dobrega prijatelja, dobrega delavca, skromnega človeka. Spominjali se ga bodo člani Ormoškega okleta, člani Kulturnega društva Obrež in središkega upokojenskega pevskega zbora ter središki kegljači, pri katerih je zavzeto sodeloval še v času njegove bolezni.

Tako je to: Ko nas za vedno zapusti prijatelj, se zruši tudi vsaj en steber našega življenja. In potem se pobiramo po korakih in znova postavljamo svojo stavbo na noge. Izguba boli, gloda in peče, očitamo si, kaj bi lahko naredili, a nismo, sedaj pa ni več mogoče. Čez čas pa se sprijaznimo z dejstvom, da življenje teče dalje.

Društvo upokojencev Središče ob Dravi, pevski zbor, kegljači, Kulturno društvo Obrež

Alenka Horvat

Simon Zorec, gasilski častnik, poveljnik PGD Obrež

Kdo smo gasilci

Biti gasilec je način življenja. Zahteva mnogo odrekovanja, žrtvovanja, napora, odgovornosti, nenehno usposabljanje, psihično in fizično trdnost. Biti gasilec pomeni videti žalost v očeh ljudi, ki so izgubili vse svoje premoženje in ostali brez vsega po elementarni nesreči, pomeni videti smrt človeka ukleščene v avtomobilu in prošnja svojcev naj ga rešimo, čeprav vemo, da njemu ni več pomoči. Poslušanje joka in ihtenje teh svojcev, ko nas povzdignejo v bogove, v upanju, da rešimo njihovega najbližjega iz gorečega ali ukleščene prostora. Ko se plazimo po tleh goreče hiše ali stanovanja, s plameni nad glavo, in groznimi zvoki sesedajočega se objekta, v katerem smo, ne vemo kam stopiti, da nam lastna teža ne ogrozi življenja ali življenja ponesrečenca. Upamo in molimo, da v gorečem objektu najdemo življenje in ne smrt! Želel bi le, da ljudje vedo, kako težko se nam je včasih vrniti domov iz intervencije z vsemi temi spomini, kako je težko, ko vidimo, kaj in kakšno škodo so povzročili ognjeni zublji, ko v prometni nesreči vidimo umreti človeka, včasih tudi otroka, družine; ko vidimo grde prizore teh nesreč, ko nas še dolgo časa spremljajo kriki iz obupa, otroški jok, solze, žalost ljudi. Ko nikoli ne vemo, kdaj nas bo ponovno prebudil alarm, ko razmišljamo, kaj nas čaka, bomo zmogli... Stresno je. Toda ob rešitvi življenja, lastnine, zahvala ljudi, solze sreče, smeh, dejstvo, da te nekdo resnično potrebuje - vse to odtehta naš napor. Vse to nam daje vedeti, kdo pravzaprav smo, kaj smo in kaj nam resnično pomeni biti gasilec. To je del našega življenja, to smo mi – GASILCI.

Gasilski vaji Obrež 2009

V mesecu aprilu smo gasilci iz Obreža organizirali gasilsko vajo, ki smo jo izvedli na našem požarnem rajonu - v naselju Šalovci. Odločili smo se za objekt, ki je namenjen za razrez lesa. Ta objekt je namreč bolj požarno ogrožen. Na vaji so sodelovali zraven domačega društva iz Obreža še Gasilsko društvo Središče ob Dravi - obe društvi spadata v Gasilsko zvezo Središče ob Dravi - ter gasilsko društvo Vitan-Kog iz Gasilske zveze Ormož. Na vaji je bilo prikazano gašenje objekta, notranji napad z dihalnimi aparati in reševanje ponesrečenca ter varovanje sosednjih objektov, ki bi jih v primeru požara žage lahko zajel ogenj. Od ostale opreme za gašenje je bilo prikazano delovanje gasilske cisterne GVC 24/35, gasilske cisterne GVC 16/25, napajanje teh dveh cistern z vodo prek avta cisterne 16/80 in priklop na hidrantno omrežje - ob morebitnem pomanjkanju vode iz omenjenih cistern. Na vaji sem kot vodja intervencije preverjal tudi komunikacijo prek ročnih radijskih postaj, tako da je bila uporabljena vsa razpoložljiva oprema.

V mesecu juliju pa smo obreški gasilci izvedli še drugo vajo, prav tako na našem požarnem rajonu, in sicer v Obrežu. Objekt pa je bil prav tako žaga. Za to vajo smo se odločili iz podobnega razloga kot v Šalovcih, vendar je tukaj bila vaja še nekoliko širšega pomena. Tukaj so sodelovala štiri društva iz dveh Gasilskih zvez: Gasilsko društvo Obrež in Središče ob Dravi iz GZ Središče ob Dravi ter Gasilsko društvo Loperšice in Vitan-Kog iz GZ Ormož. Glavni na-

men vaje je bil sestaviti verigo motornih brizgaln iz ribnika (jame) do Rakuševe žage. Kot vodja intervencije sem bil z izvedbo verige in dostavo vode do objekta (žage) zadovoljen. Zraven verige motornih brizgaln smo se odločili še za notranji napad, kjer smo reševali ponesrečenca iz objekta, potem varovanje sosednjih objektov ter delo z lestvijo, kar je še ena dodatna naloga na vaji. Kot vodja intervencije na obeh vajah sem bil z delom gasilcev zelo zadovoljen, veliko vlogo so na vajah opravili tudi mladi operativni gasilci, kar je izrednega pomena za bodočnost gasilstva na našem področju.

Z GASILSKIM POZDRAVOM NA POMOČ

Tekmovanje v kuhanju »kisle župe« članic TD Središče na Kogu:

Petra Škvorc

Pri godeninski kapelici

Ob vaški kapelici oziroma »pilu« v Godenincih se prvo nedeljo v avgustu, srečamo vaščani, sorodniki, prijatelji in znanci. Pred dvajsetimi leti je bilo na pobudo takratnega župnika Podjavorška praznovanje prvič združeno s sveto mašo. Skupaj smo izbrali zavetnika našega »pila«, sv. Dominika, ki goduje 8. avgusta.

Letošnjo prvo avgustovsko nedeljo se nas je zbralo ob dvajseti obletnici več kot dvesto ljudi. Z ubranim petjem so tudi letos naše praznovanje polepšali župnijski pevci; njihovim glasovom pa se je pridružila zbrana množica. Na koncu svete maše nam je župnik Janko Goergner, ki je našo središko župnijo soupravljal dve leti, povedal veselo novico, da bomo spet imeli svojega duhovnika. Zelo smo se razveselili, saj naša fara šteje okoli 2300 duš, dosedanji župnik pa je ob upravljanju svetinjske in središke fare še velikonedeljski dekan, kar predstavlja zanj obilico dela in odgovornosti. Po maši je sledilo prijetno druženje zbranih ob okusnem golažu in dobrotah na žaru. Vaški vinogradniki pa so podarili dobro kapljico.

Zahvala dekanu Goergnerju

Pred dvema letoma je naša središka župnija kar na hitro ostala brez duhovnika. Nadškof Kramberger nam je dodelil soupravitelja, ker ni bilo na voljo dovolj duhovnikov. Z veseljem smo takrat sprejeli gospoda dekana, ki smo ga že spoznali ob raznoraznih dogodkih v okviru župnije in dekanije. Čeprav ni stanoval v našem župnišču, nam je bil v pomoč, ko smo ga potrebovali. Z župnijskim pastoralnim svetom, ki svetuje in pomaga duhovnikom, je zadovoljivo uredil nekatera vprašanja, ki so se nanašala na ure svetih maš, ve rouka in drugih opravil, obredov in gospodarskih vprašanj. Tudi sodelovanje z občino je bilo zgledno. Vsi smo bili zadovoljni.

Odkrito smo se z njim pogovarjali, da si želimo in tudi zaslužimo svojega duhovnika. Menim, da je tudi njegova zasluga, da nam ga je nadškof letos julija z dekretom določil.

Ob tej priložnosti izrekam gospodu dekanu Janku Goergnerju za dve leti življenja z nami v središki fari iskreno zahvalo. Ob mnogih priložnostih nam je polagal na dušo in srce, kako lepa je naša središka fara in naj se vsi skupaj trudimo za njeno dejavno pričevanje v vsakdanjem življenju. Pri delu z njim je bilo čutiti, da mu gre za naš blagor. Hvala mu za vse, kar je v teh dveh letih preživel in delil z župljani in občani. Želimo, da bi mu tudi zdravje bilo naklonjeno, da bi mogel še naprej tako veselo in z dobro voljo delati za dobro ljudi in v večjo božjo slavo.

Predstavitev novega župnika

Z velikim veseljem smo verniki sprejeli novico, da bomo spet imeli svojega duhovnika. V nedeljo, devetega avgusta, ga je odhajajoči župnik Goergner s slovesnim obredom med sveto mašo umestil v našo župnijo. Naš novi duhovnik je postal Tone Furar. Pozdravili smo ga v imenu župnijskega občestva in mu zaželeli dobrodošlico ter prijetno bivanje med nami.

Ob tej priložnosti smo ga prosili, da se nam na kratko predstavi.

»Zdaj prihajam iz Slovenskih Konjic. Rojen sem bil pred skoraj petdesetimi leti v Ljubljani. Moja domača župnija so Jarše pri Domžalah. Tam sem imel leta 1988 novo mašo. Ponovitev nove maše pa v Bogojini, v Prekmurju, kjer so mi tudi pomagali do duhovniškega poklica. Pravim, da imam še danes dva doma.

Po poklicu sem delal najprej v elektrotehniko, a je bil božji klic močnejši in sem danes duhovnik. V Slovenskih Konjicah sem služboval zadnja leta zaradi bolezni kot kaplan. Mesto duhovnika v Središču sem sprejel, ker je blizu Prekmurju, kjer še vedno skrbijo zame.

Mislím, da se bomo razumeli, saj smo vsi na nek način poklicani k službi dobrega, razumevanja in strpnega življenja med seboj. Vsakdo je vedno dobrodošel, ker duhovnik izhaja iz ljudi in je poslan k ljudem, ki potrebujejo in iščejo Boga, ki potrebujejo sodelovnika, pomoč ali le spodbudno in prijazno besedo.

Moje življenjsko geslo je *Unum est nessesario* ali *Le eno* je potrebno, reševanje duš.

Bolje pa se bomo spoznavali tekom življenja in dela v naši župniji.« Zahvaljujemo se mu, da nam je povedal nekaj o sebi in mu izrekamo svojo pripravljenost, da mu bomo pomagali pri graditvi lepe župnijske skupnosti v Središču.

Silva Marčec

»Desetina v zbor!«

Se spomnite naše Lidije, ki je bila v JLA v Kikindi (Naša draga Lidija še zmeraj si v armiji... od Zorana Predina). Toda mi smo se šle gasilcev in smo lep nedeljski popoldan »žrtvovale« za gasilsko tekmovanje. Bile smo gasilke, gasilske tekmovalne desetine PGD Obrež. Biti gasilec je zelo resna stvar. No, biti gasilka, pa je sodeč po količini smeha na vajah in pred tekmovanjem, malo manj resna zadeva.

Zbrale smo se v četrtek. Naši moški kolegi so nam razdelili zadolžitve pri izvedbi vaje. Z vso močjo so se trudili, da bi bili čim bolj razumljivi. Skoraj na vsak: »Zakaj je pa to tako?«, smo dobile odgovor. Pozabila pa sem vprašati, zakaj smo desetina, če pa nas je devet. Pa naj nas predstavim nas devet:

desetar-ka	Marinka
strojni(k)-ca	Silva (Malo me že spominja na puško.)
sel-ka	Irena (Pa saj ne vem, če je to sploh pravilno.)
napadal(ec)-ka 1	Metka
napadal(ec)-ka 2	Suzana
cevar-ka 1	Mojca
cevar-ka 2	Valerija
vodar-ka 1	Nina
vodar-ka 2	Sergeja

K izvedbi vaje sodi tudi dobra nastavitve vsega potrebnega orodja, ki pa ga brez gasilskega priročnika ne upam naštevati. Najtežje pri izvedbi gasilske vaje (tako mislijo naši moški kolegi) pa je, da moramo med izvedbo vaje biti čisto tiho. Pa naj se pohvalimo, da nam je uspelo, vendar samo med tekmovanjem.

Kako smo bile oblečene? Naša moška ekipa, ki je tekmovala pred nami, je slekla svoje gasilske delovne obleke. Da pa ne bi hodili v

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

.....
spodnjicah, so si nekateri morali obleči ženske kratke hlače. Pa naj še kdo reče, da ženske ne popestrimo zamorjenega moškega vsakdana. Obvezni del opreme je tudi gasilska čelada, tako da sanje o lepi frizuri v gasilskih vrstah odpadejo. Urejeni nohti tudi ne pridejo do izraza. Po moji skromni oceni smo izgledale čisto »možato«. Pred začetkom tekmovalne vaje je desetina morala izvesti pred komisijo deset povelj. Marinka je imela povelja napisana na roki, česar še najbolj izkušeni gasilci nikoli v življenju niso videli, zato tudi niso vedeli, če je to dovoljeno ali ne. Teh deset povelj, ki jih je bilo potrebno izvesti, me je spomnilo na uro telovadbe v osnovni šoli. Še posebej tisto: »Na desno ravnaj se!«.

Vajo je potrebno izvesti v čim krajšem času. Olimpijski prvaki jo izvedejo v šestintridesetih sekundah. Me smo svoji vaji dodale še »močnih« sto sekund, pa ne mislite, da smo bile najslabše. Ne, pa nismo bile. V okviru gasilske zveze Središče ob Dravi smo bile brez konkurence in tako osvojile pokal.

Obljubile smo, da naslednje leto začnemo s treningi malo prej. Odpravile bomo začetniške napake. Morda celo dobimo svoje obleke. Smeha bo pa verjetno manj.

Samo Žerjav

19

Devetnajst. Prav toliko prvošolčkov je letos prestopilo prag prenovljene središke šole. Število le-teh samo po sebi ne pove ničesar. A vendar je pomembno! Zakaj? Demografski trendi, ki jih v osrednji Sloveniji zaznavajo že leta – govorim seveda o naraščanju števila rojstev, so zajeli tudi obmejna območja, kot je naše.

Dobro, sedaj se boste tisti, ki ste v srednjih in starejših letih, spomnili, da vas je bilo v isti generaciji 30, 40 ali celo več. Ti časi so minili. A vendar, treba je gledati z optimizmom v prihodnost.

Slovensko podeželje se že stoletja sooča z izseljevanjem. V preteklosti je bilo to izseljevanje večinoma ekonomskega značaja, ali če povem enostavnije: po načelu »s trebuhom za kruhom«. Izven območja današnje občine Središče živi gotovo vsaj toliko, če ne več - Srjancev, Obržancev in njihovih potomcev - kot v samem matičnem okolju.

Povečano število rojstev pa seveda nujno ne pomeni, da se bo na dolgi rok število prebivalcev nekega okolja povečalo ali pa vsaj nehalo padati. Ravno s tem problemom, kako zadržati mlade na podeželju, se sooča večina Slovenije, prvenstveno seveda v manj razvitih delih države ali/in v obmejnem pasu. Koliko od teh devetnajst malčkov bo svoje domovanje našlo v okolju, kjer so se rodili, koliko se jih bo »prisiljeno« odseliti v mesta, ker doma ne bodo našli dela, ki bi ustrezalo njihovi stopnji izobrazbe? Tega ne vemo. K reševanju tega problema, kako zadržati mlade, izobražene ljudi na podeželju, država pripomore bistveno premalo! Jankovič, Kangler in podobni »kalibri« si manejo roke. Si predstavljate Ljubljano ali Maribor, če bi po zaključenem študiju vsi mladi izobraženi odšli nazaj v svoje rodno okolje, kjer bi jih čakalo delo in možnost poceni bivanja? Težko. Mesta so se napajala in se vedno bodo s priseljevanjem s podeželja. Tako pač je, tega ne more in tudi noče, ker se zaveda pomembnosti zadrževanja čim več izobraženih ljudi v mestih, spremeniti nobena strategija nobene države na tem svetu.

Ampak vendarle, gotovo si država kot taka še manj želi praznega podeželja. Ravno ugodni demografski trendi (povečano število rojstev) lahko območjem, kot je naše, dajo nov zagon.

Pomoč države in Evropske unije je seveda zelo pomembna, veliko pa lahko, da ne rečem mora narediti lokalno okolje samo. Zato, ljudje, glave skupaj.

Učenci 1. razreda in njihovi starši na prvi šolski dan

Foto: M. Hanželič

Obvestilo

Medobčinska lokalna akcijska skupina za preprečevanje zasvojenosti v občinah Ormož, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž vas v mesecu novembru vabi na ogled razstave, posvečene boju proti zasvojenosti. Razstava bo na ogled v jedilnici Osnovne šole Središče ob Dravi ob delavnikih med 8. in 19. uro. Vljudno vabljeni!

RKS OZ Ormož

Maja Cverlin

Nočno balinanje in tradicionalno nogometno srečanje na Strasu

V mesecu juliju smo predvidevali nočni turnir v balinanju. Ker nam vreme ni bilo naklonjeno, smo tekmovanje morali prestaviti na prvo soboto v mesecu avgustu. Sonce, ki je tega dne prijetno grelo nad Strasom, nam je dalo novih moči, da smo podnevi pripravili vse potrebno za izvedbo turnirja. Dela je bilo kar veliko. Bilo je prijavljenih tega dne šest skupin, in sicer Godeninci, Ormož-moški, Ormož-ženske1, Ormož-ženske2, Velika Nedelja in Stras. Vsi tekmovalci so na Stras prispeli kmalu po 17. uri.

Po kratkem druženju smo pripravili tekmovalne pare in balinanje se je pričelo. Tekme so bile zelo napete in zanimive. Tudi navijačev ni manjkalo. Po dobrih petih urah tekmovanja smo dobili naslednje zmagovalce:

1. mesto - Godeninci
2. mesto - Ormož-moški
3. mesto - Velika Nedelja
4. mesto - Ormož-ženske1
5. mesto - Stras in Ormož-ženske2

Po končanem tekmovanju smo pogostili tekmovalce in podelili pokale. Tisti, ki nismo tekmovali na turnirju, smo po »uradnem« delu preizkušali svoje znanje o balinanju na balinišču pozno v noč. Bilo je zelo zanimivo.

Zadnjo nedeljo v mesecu avgustu smo že šesto leto zapored organizirali tradicionalne nogometne tekme med veterani Strasa in duhovniki in pa med žensko ekipo Strasa in duhovniki. Vreme nam je bilo tudi tokrat zelo naklonjeno.

Na Strasu so se srečale vse generacije od mamic z vozički do starejših. Vsi pa so navdušeno navijali za tekmovalce.

Tekme so bile zelo napete, prav zanimivi pa tudi rezultati. Gostje se niso pustili premagati. Za zmage so se borili kljub manjšim poškodbam. In uspelo jim je.

Rezultati so bili naslednji:

veterani Stras - duhovniki, končen rezultat 4 : 4

ženska ekipa Strasa - duhovniki, rezultat 6 : 8

Prireditve na Strasu smo uspešno izpeljali do konca, tako da smo bili zadovoljni tako organizatorji kot tekmovalci.

Upamo, da nam bo v bodoče uspelo na Strasu organizirati še več takšnih srečanj.

Stanka Horvat, DTV Partizan

Vaške športne igre

V nedeljo, dne 21. 6. 2009, smo že šesto leto zapored v društvu za telesno vzgojo Partizan izvedli vaške športne igre. Kot vedno povabimo k sodelovanju vse vasi iz naše občine oz. vsa društva. Letos smo prireditve pripravili na Grabah – »v trikotniku«, kjer je lepo urejen vaški prostor na zelenici. Na pomoč so nam seveda priskočili Grablenčani. Zbralo se je okrog sto obiskovalcev. Za tekmovanje se je prijavilo šest ekip: Fitnes center – Breg, folklorna skupina iz Obreža, obreški gasilci, Močnih 6 iz Godenincev, Lanč klub iz Središča ter ekipa Juniorjev iz našega društva za telesno vzgojo. Za prijavnino je bilo treba prinesiti s sabo južino iz »cekarra oz. korpeca«, ekipam pa smo podelili majice z napisom. Vsako ekipo morajo sestavljati trije moški in tri ženske, ne glede na starost. Letos so se tekmovalci pomerili v šestih igrah: s hokejskimi palicami so streljali žogice v kante, vozili so se s skirojem, skakali so s hopla žogami, v parih so tekli v obrocih, podirali so keglje ter se na koncu v najbolj zanimivi igri pomerili v vožnji s kolesom pod »štengo« oz. nad »štengo«. Zmagala je ekipa Fitnes centra z Brega (verjetno imajo največ kondicije) pred ekipo obreške folklore ter Lanč kluba iz Središča.

Po končanem tekmovanju so se ekipe okrepčale z južino iz »korpeca«, za vse prisotne pa smo tudi pripravili nekaj za prigrizniti ter za popiti. Z obiskom so nas razveselili tudi starodobni vozniki »štajerov«, ki so imeli promenadno vožnjo. Igrali smo tudi hokej na travi ter se družili še pozno popoldne, saj je - na čudež - do večera zdržalo lepo vreme.

Tako je to na vaških igrah: veliko igre, zabave in smeha. Če ne verjamete, se nam pridružite prihodnje leto.

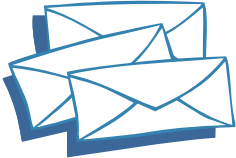
Rebus

1 2 * * * *

1 2 * * * *

1 2 3 * *

Sestavila: Polona Filipič

Denis Raušl

Igrišče je spet zaživelo

Asfaltno igrišče pri šoli je že lep čas bolj kot ne samevalo. Grob asfalt, goli brez mreže ter slabi in polomljeni koši za košarko so verjetno botrovali temu, da se mladina zadnjih nekaj let ni družila in rekreirala na tem, nekdanjem zelo obiskanem, »placu«. Prav dobro se še spomnim, ko nas je bilo na igrišču toliko, da si moral precej dolgo čakati, da si prišel na vrsto – bodisi za nogomet ali košarko. V drugi polovici poletja pa smo le dočakali prenovo. Dobili smo čudovito košarkaško igrišče z razsvetljavo, s čimer se je življenje spet vrnilo tja, kjer je že nekoč bilo. Vsak dan je videti več otrok in mladine, ki igrajo košarko in se družijo. Prav vsak dan trenirajo tudi rolnarji, ki jih je pravi užitek pogledati ob njihovih trikkih z rolko.

V zahvalo občini za to pridobitev je bil organiziran prijateljski »otvoritveni« turnir v košarki dne 13. 09. 2009. Privabil je kar nekaj igralcev in gledalcev, saj nam je na roko šlo tudi čudovito vreme. Prijavljenih je bilo pet domačih ekip in ena iz Kidričevega. Večina igralcev je bila iz Središča in z Grab, pogrešali pa smo še kako ekipo iz drugih krajev občine. Igrali smo ulično košarko (streetball), kjer so v ekipi trije igralci in se igra na en koš.

V finalu sta se pomerili ekipi ŠD Kidričevo (D. Kovačič, E. Hojnik, R. Sevšek in S. Majcen) in domači Botri (L. Čavničar, M. Kočevar in D. Raušl). Ker je bil turnir prijateljsko obarvan, ni bilo nagrad, pomembno je bilo samo to, da smo se imeli lepo in da smo uživali ob športu. K temu je pripomogla tudi brezplačna pijača in jedača, za kar so poskrbeli naši donatorji: občina Središče, DTV Partizan in Klub ormoških študentov, ki se jim še enkrat zahvaljujem.

Vse, ki ste željni sprostitve pod košem vabim, da čim večkrat privedete in zaigrate na našem prenovljenem igrišču.

Več informacij in fotografij s turnirja najdete na forumu:

<http://sredisce.mojforum.si/sredisce-about282.html>.

Luka Čavničar

Projekt »Joma 2009«

Bili so časi, ko smo se v tako imenovani »obrški jomi« (obreški jami) redno družili ob poletnih večerih. Zadeva je za nekaj časa dobesedno zamrla, zelenje pa preraslo sledi našega druženja. Ampak nekega dne, na začetku poletja, je Simon Veldin (ki je pobudnik tudi za večino stvari, ki se dogajajo v jami) predlagal: »Čuješ – pa ne bi mi napravili igrišča za odbojko na peski v jomi?« In tako se je začelo: Medik Silvo je najprej z mulčarjem počistil teren, drugo jutro pa Sandi Šestan opravil izkop za igrišče. Sledilo je veliko prostovoljnega dela: košnja trave, koncerti z motorno žago, podiranje stare lope, izravnavanje zemlje . . . Aktivnosti v »jomi« so pritegnile tudi župana naše občine, Jurija Borka, ki nam je obljubil, da bo občina prispevala pesek za igrišče. Obljubo je tudi držal in kaj kmalu smo zopet vihteli lopate in pesek enakomerno razgrnili po igrišču, kupili kvalitetno mrežo ter žogo in že se je začelo – prve odbojkar-ske akcije v »jomi«. Avgusta smo tudi izpeljali prvi turnir v odbojki na mivki. obisk je bil zelo dober, namreč, med sabo se je pomerilo kar osem ekip. Upamo, da bodo ti poletni turnirji postali tradicija. Za konec bi se zahvalil vsem, ki so na kakršen koli način pomagali, da je »joma« spet postala urejen športni kompleks, in da so poletna druženja ob športu zopet postala stalnica.

Eva Kelemina

Jahanje po naši občini

Drugo leto zapored smo središki konjeniki organizirali »jahanje po naši občini«. Prireditev, namenjeno dnevu državnosti, 25. junija, smo bili letos prisiljeni zaradi slabega vremena prestaviti na 4. julij. Konjenica je štela kar dvajset jahačev, pri čemer pa nas je razveselilo dejstvo, da se je jahanja udeležilo tudi nekaj jahačev iz okoliških društev, s katerimi dobro sodelujemo. Zbrali smo se pred Vaškim domom na Grabah, se okrepčali, napovedali potek jahanja in počasi smo krenili. Pot nas je vodila skozi Središče, Godenince, Šalovce, Obrež in Grabe. V Obrežu smo se okrepčali, na Grabah v reki Dravi pa nato še osvežili. Na poti nas je presenetila še rahla nevihta, ki pa nam ni vzela veselja in volje do jahanja in za dosego cilja: uspešno dokončati zadano pot. Po koncu jahanja je sledilo druženje s piknikom v Vaškem domu Grabe in pred njim. Družili smo se do poznih večernih ur.

Maja Botolin Vaupotič, RKS OZ Ormož

Zaključen natečaj Naj prostovoljka/ec in Naj projekt 2008

Udeleženci 11. otroškega počitniškega tabora na Treh kraljih

V mesecu juniju smo se predstavniki Medobčinske LAS Ormož, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž ter prostovoljci Območnega združenja Rdečega križa Ormož (OZ RK Ormož) udeležili zaključne prireditve s podelitvijo priznanj za naj prostovoljko/ca in naj projekt v letu 2008 v okviru istoimenskega nacionalnega natečaja, ki ga vsako leto razpisuje Mladinski svet Slovenije (MSS).

Prireditve se je odvijala na Brdu pri Kranju, kjer je bil častni pokrovitelj projekta predsednik Republike Slovenije dr. Danilo Türk s soprogo Barbaro Miklič Türk.

Na letošnji natečaj je prispelo 180 prijav (132 za posameznike in 48 za projekte). V komisiji za izbor naj prostovoljcev so sodelovali Fakulteta za socialno delo, Urad RS za mladino, Slovenska filantropija, Društvo mladinski ceh, Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve in Mladinski svet Slovenije. OZ RKS Ormož je kandidiralo z dvema prijavama. Priznanje za sodelovanje v projektu naj prostovoljka 2008 je prejela Marta Peršak, ki s svojim bogatim strokovnim znanjem, neizmerno požrtvovalnostjo in s spoštljivim odnosom pri delu z ljudmi dolga leta aktivno sodeluje v okviru aktivnosti RKS OZ Ormož, je pobudnica za ustanovitev in prva predsednica Društva za osteoporozo Ormož, pobudnica za ustanovitev in aktivna članica društva za telefonsko pomoč v stiski Čriček, ena prvih in aktivnih prostovoljk Centra za starejše občane Ormož, aktivna članica Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Ormož, s svojo iskrenostjo in veseljem do dela z ljudmi pa je pripravljena svoje življenjske izkušnje deliti z vsemi, ki jo potrebujejo.

Priznanje za sodelovanje v projektu naj prostovoljski projekt 2008 je prejelo Območno združenje Rdečega križa Ormož, ki je pod skupnim imenom Rastemo skupaj predstavilo dejavnosti, ki

so namenjene mladim: Mali raziskovalec, Otroški počitniški tabor in Mladinski raziskovalni tabor.

Dejavnost Mali raziskovalec, ki poteka enkrat tedensko vse šolsko leto, je namenjena otrokom pred vstopom v šolo in jo je v osmih letih obiskovalo 310 otrok iz šestih vrtcev. Ob številnih aktivnostih z naravoslovno in zdravstveno-vzgojno vsebino smo v vrtcih postavili kotičke malih raziskovalcev, ki imajo zraven tega, da obveščajo o dogajanju pri obogatitveni dejavnosti, še zdravstveno-vzgojno funkcijo, saj lahko vsi, ki prihajajo v vrtec, brezplačno posegajo po zdravstveno-vzgojnih gradivih različnih izdajateljev.

Otroški počitniški tabor na Pohorju je letos potekal že enajstič. Ideja o organizaciji tabora, kot obliki preventivnega dela, pri kateri se otrok daleč od doma, v skupini drugih in drugačnih, nauči na koristen način preživljati prosti čas, se je porodila kmalu po ustanovitvi LAS. Med cilje organizacije in izvedbe tabora prav gotovo sodijo: učenje in navajanje na strpnost do drugačnosti, učenje dajanja pobud in enakopravno iskanje poti za uresničevanje le-teh, učenje aktivnega poslušanja in sodelovanja v skupini, pridobivanje novih prijateljev ter spoznavanje njihovih želja in navad, seznanjanje otrok s čim več različnimi dejavnostmi po lastni izbiri, spoznavanje kulture in običajev določenega območja...

V raziskovalnem taboru, ki je letos potekal sedmič, sodelujeta zraven Rdečega križa in LAS še Pokrajinski muzej Ptuj-Ormož in Mladinski center Ormož. Mladi udeleženci prek samostojnega opazovanja in raziskovalnega dela na terenu zaživijo z domačim okoljem, razvijajo do njega pravičen odnos tudi izven šole, v počitnicah, hkrati pa bolje spoznajo okolico svojega domačega kraja in pridobljeno znanje prenašajo drugim.

Mali raziskovalci v vrtcu Navihanček pri OŠ Središče ob Dravi

Jasna Munda

Naši uspehi v šolskem letu 2008/2009

Konec šolskega leta smo v središki šoli potegnili črto pod vsem, kar smo to leto počeli. Te uspehe so učenci, s pomočjo prizadevnih in izkušenih mentorjev, dosegali s svojim znanjem, sposobnostmi in pridnostjo na mnogih srečanjih in tekmovanjih. Uspehov je bilo veliko, tukaj pa navajamo samo tiste najvidnejše.

Srebrno Cankarjevo priznanje v znanju materinščine sta osvojila Lea Rajh in Sašo Janušič, bronasto priznanje pa je osvojilo 14 učencev.

Bralno značko je letos osvojilo 87 učencev. Pohvalo za zvestobo lepi knjigi in bralni znački skozi vso osnovno šolo ter knjižno nagrado pa sta prejela Špela Stajnko in Sašo Janušič.

Na državno tekmovanje iz nemškega jezika sta se uvrstila Lea Đarmati in Toni Žunec.

Na tekmovanju za nemško bralno značko je sodelovalo 77 učencev od 4. do 9. razreda. Osvojili so 20 zlatih in 35 srebrnih priznanj. Anja Lukman se je uvrstila na državno tekmovanje iz angleščine.

Šolskega matematičnega tekmovanja, Evropski matematični kenguru, se je udeležilo 53 učencev od 1. do 9. razreda. Podelili smo 19 bronastih priznanj, srebrno Vegovo priznanje sta osvojili Karin Borko in Tinkara Marčec, ki se je uvrstila na državno tekmovanje.

S področja matematike poteka v prvi triadi še eno tekmovanje, in sicer Računanje je igra, kjer so sodelovali vsi učenci. Podelili smo 6 zlatih priznanj. Učenci od 4. do 9. razreda se lahko pomerijo tudi na tekmovanju iz logike. Šolskega tekmovanja se je udeležilo 24 učencev, 6 jih je osvojilo bronasta priznanja.

Za bronasto Preglovo priznanje na tekmovanju iz znanja kemije se je potegovalo 7 učencev, prejeli pa sta ga Tinkara Marčec in Lea Rajh, ki sta se uvrstili tudi na državno tekmovanje.

V znanju iz biologije so za Proteusova priznanja tekmovali učenci 8. in 9. razredov. Sedem učencev je prejelo bronasta priznanja, na državno tekmovanje pa so se uvrstili Anja Lukman, Tinkara Marčec, Špela Stajnko in Sašo Janušič.

Cici Veselo šolo je obiskovalo deset učencev 1. in 2. razreda. Na tekmovanju so vsi učenci uspešno rešili naloge in prejeli priznanja.

Tudi letos so se nekateri učenci pomerili v poznavanju sladkorne bolezni. Devet učencev je osvojilo bronasta priznanja, na državno tekmovanje pa so se uvrstili Sašo Janušič, Blaž Kuhar in Anja Bogdan. Na medobčinskem tekmovanju Rdečega križa na temo Zdrava prehrana je našo šolo uspešno zastopala ekipa v sestavi Jan Brodnjak, Matic Horvat in Valentina Janžekovič.

Pri debatnem klubu sodelujejo učenci od 5. do 9. razreda. Organizirali so šolski debatni turnir in se udeležili debatnega turnirja na OŠ Maksa Pečarja, kjer so tri ekipe naše šole tekmovali v slovenskem in nemškem jeziku. Najuspešnejšo ekipo so sestavljale Špela Stajnko, Anja Lukman in Tinkara Marčec, ki so osvojile prvo mesto. Na državnem debatnem turnirju je Lea Rajh postala tretja najboljša govorka. Tema letošnjega otroškega parlamenta je bila LJUBEZEN IN SPOLNOST. O njej so se pogovarjali učenci na razrednih urah in nato na šolskem parlamentu, tri predstavnice učencev šole - Tinkara Marčec, Špela Stajnko in Anja Lukman - pa so sodelovale na medobčinskem otroškem parlamentu v Ormožu.

Krožek ročnih del so obiskovali učenci od 2. do 6. razreda. S svojimi izdelki so se predstavili na razstavi ob občinskem prazniku in na srečanju turističnih društev slovenskega podeželja. Mentorica krožka je bila zunanja sodelavka, prostovoljka Vesna Žerjav.

Člani tamburaškega krožka so s svojimi nastopi popestrili šolske prireditve. Krožek je vodil zunanji mentor Julijo Đurasek.

Člani lutkovnega krožka so uprizorili lutkovno igrico z naslovom: Pomlad ima skrbi, s katero so se predstavili na prireditvi Marčna pesem in nastopili na območnem srečanju lutkovnih skupin v Ormožu.

Na tekmovanju za zdrave zobe ob zdravi prehrani, ki ga organizira stomatološka sekcija Slovenije, so sodelovali vsi učenci od 1. do 5. razreda. Vsi razredi so prejeli pohvale za sodelovanje. Regionalni zmagovalci so bili učenci 4. razreda, ki so se udeležili zaključne prireditve v Ljubljani.

Trije pevski zbori šole so nastopili na številnih prireditvah v šoli in v našem kraju. Otroški in mladinski pevski zbor sta sodelovala tudi na območni reviji v Ormožu, kjer jih je za dobro izvedbo pesmi pohvalila strokovna spremljevalka za zborovstvo.

Naši učenci so tudi izvrstni športniki. Mlajše in starejše rokometiške so osvojile naslov medobčinskih prvakinj, mlajše rokometiške pa še drugo mesto na področnem tekmovanju. Plesalci Domen Rotar, Kaja Lašič, Maja Kunst, Anja Lukman, Tinkara Marčec in Špela Stajnko se lahko pohvalijo z naslovom področnih prvakov, z drugim mestom ekipe v Murski Soboti in uspešno udeležbo na državnem plesnem festivalu v hip-hopu, popu in latinu. Atleti so osvojili zlato - Adriana Kocjan - in bronasto medaljo - Tadej Pajtlar - v teku na 300 m in srebrno v skoku v višino - Jakob Štamberger - na področnem atletskem prvenstvu v Slovenski Bistrici. Na državnem finalu v atletiki je uspešno nastopila Adriana Kocjan. Športniki so bili za svoje rezultate nagajeni z medaljami in pohvalami.

Pohvalo za najzornejšega učenca šole je prejel Sašo Janušič. Z doseženim smo zelo zadovoljni in zahvala gre vsem, ki so zaslужni za vidne uspehe učencev na mnogih področjih. Učencem je to lepa popotnica za življenje, vsem nam pa vodilo k novim, še boljšim uspehom.

Žetev rezultatov v preteklosti je pomembna in bo vplivala na razvoj prihodnosti.

Kulinarični kotiček

Tokrat ideja za zanimivo malico

Jasna Munda

Konec avgusta se je upokojila vzgojiteljica Danica Panič iz Vrtca Navihanček pri OŠ Središče ob Dravi. Mnoge generacije otrok in njihovi starši ter njeni sodelavci ji želimo, da bi uživala v novem življenjskem obdobju.

Vzgojiteljica Danica Panič, pomočnica vzgojiteljice Mirjam Simonič in »njuni« otroci

Jasna Munda, vodja vrtca

Novice o Navihančkih

Foto: Leon Smontara

V našem Vrtcu Navihanček je vedno živahno.

Konec šolskega leta smo zaključili s prireditvijo za starše, babice, dedke, bratce, sestrice in ostale obiskovalce. Od vrtca so se z nastopom poslovili mini maturanti, nato pa so se otroci in obiskovalci, s pomočjo plesne učiteljice Mojce iz Plesne šole Salsa, zavrteli ob veselih napevih otroških pesmi. Druženje smo sklenili s pravim angleškim piknikom na travi.

Tudi poleti, ko je bilo v vrtcu nekoliko manj otrok, njihov veseli vrišč ni zamrl. Poletne dni smo v vrtcu zaznamovali s projektom Varno s soncem, ki smo ga izvajali v sodelovanju z Zavodom za zdravstveno varstvo Celje. Osnovni namen programa je otroke in prek njih tudi njihove starše in vzgojitelje opozoriti na pomen pra-

vilne zaščite pred škodljivim delovanjem sončnih žarkov in vzgojiti otroke k pravilnemu samozaščitnemu ravnanju.

Pripravljali pa smo se tudi na novo šolsko leto. Tokrat so bile priprave intenzivnejše kot običajno, saj smo novo šolsko leto začeli v razširjenem obsegu. Po mnogih letih imamo v vrtcu namreč spet štiri oddelke, kar je zelo razveseljivo. Najbolj zasedena sta oddelka, v katera so vključeni otroci do tretjega leta starosti.

V zadnji številki Sredice smo poročali o dobrodelni prireditvi sklada vrtca, s pomočjo katerega smo zbirali prispevke za novo igralo za otroško igrišče. Zdaj lahko z veseljem povemo, da tako zeleno igralo - lokomotiva - že stoji.

Otroško igrišče pa smo posodobili tudi z gugalnico in večnamenskim igralom, ki ju je prispevala občina.

Jesen nam je podarila lepe sončne dni, zato lahko naši navihančki uživajo ob igri na igrišču.

Vesna Žerjav

Počitniške delavnice

Društvo prijateljev mladine Središče ob Dravi je v juliju pripravilo teden različnih delavnic za osnovnošolce, z namenom, da bi jim popestrilo počitniški vsakdan. Od ponedeljka do petka so otroci, ki se jih je vsakič zbralo tja do deset, v vašem domu na Grabah pod budnim očesom mentoric Anke, Danice, Vesne in Zvonke pekli drobno pecivo, pice in palačinke, spoznavali so gozd Marof tja proti Šalovcem, nabirali gobe (z nekoliko manj gobarske sreče, kot smo se nadejali) in kuhali juho, obirali robide in druge sadeže ter kuhali marmelado in podobno. Zaradi slabega vremena pa je zaključni piknik s šotorjenjem in tabornim ognjem na žalost odpadel. Takšnih in podobnih, četudi skromno zastavljenih projektov, s katerimi bi v otrocih in mladih vzpodbudili interes za aktivno preživljanje prostega časa, v našem okolju v sodobnosti primanjkuje. Zato izkoriščam priložnost, da vas vse, posebej mlade, vabim, da se nam pridružite in začnete aktivno ustvarjati v društvu, ki po dolgoletnem delovanju rabi nove moči – za zadovoljstvo naših otrok in mladine.

KLASIČNA MASAŽA

Zorko Mira s.p. Šinkova ulica 8, Središče ob Dravi

Za klasično masažo pokličite 031-763 618!
Pridem tudi na vaš dom! Se priporočam!

Vrtnine Kranjčec
GODENINCI
Prodaja sveže zelenjave
Tel.: 031 711 647, Fax: 021719 12 00
e-mail: vrtninekranjec@gmail.com

Servis Munda s.p.

Damjan Munda
Slovenska cesta 23
2277 Središče ob Dravi

tel: 02 719 00 26
mobi: 041/ 587 - 676
e-mail:
damjan.munda@amis.net

NOVO

Chip tuning

NOVO

Chip tuning

Popravilo elektronike

Popravilo in vzdrževanje motornih vozil

Predelava vozil

Avtoakustika

Frizerski studio *Moni*

Žensko, moško in otroško striženje.
Barvanje las in pramenov.
Fen-frizure in svečane pričeske.
Trajne in vodne ondulacije.
Ličenje s kozmetiko CARLO BAY.

Prodaja bio-ekološke kozmetike VILLA LODOLA.

Monika Kocuvan s.p.

Šolska ul.21, Središče ob Dravi
GSM:041-880 174, Tel:02/719 01 24

kemøn
ITALIAN HAIR FASHION

Frizerski Studio Moni ponuja kvalitetno lasno kozmetiko KEMON in bio-VILLA LODOLA ter kozmetiko za ličenje CARLO BAY.

Hvala za zaupanje !

FOTO LAZAR

- FOTOGRAFIRANJE V ATELJEJU IN NA TERENU
- FOTOGRAFIRANJE ZA DOKUMENTE
- AMATERSKE STORITVE
- IZDELAVA VIZITK IN KOLEDARJEV
- REPRODUKCIJE STARIH FOTOGRAFIJ
- FOTOGRAFIRANJE BIRME IN OBHAJILA
- SITOTISK IN TAMPONTISK NA KULJE, VŽIGALNIKE IN MAJICE

Občež 48
2277 Središče ob Dravi
Tel. št.: 02/71 91 159

- 3 tesnila
- 5 komor
- 76 mm

NOVO!

Lepota bivanja

- okna (PVC)
- vrata (PVC, ALU)
- rolete (PVC, ALU)
- polkna (PVC)

brezplačna številka:
080 10 26

Štamberger d.o.o., Središče ob Dravi

SERVIS, ELEKTRO STORITVE, TRGOVINA**ELEKTROSET****• Servis bele tehnike**

Pralni, sušilni in pomivalni stroji, hladilniki,
štedilniki

• Prodaja in montaža klim

Panasonic, Gorenje ...

Plačila na obroke - do 36 mesecev

Janežič Vekoslav s.p.
Grabe 20a, Središče ob Dravi
Tel. št.: 02 / 7191 348

GSM : 031 564 002

**Klime
-10%**

• Elektroinstalacije:

- v novogradnjah, adaptacijah,
- odprava napak,
- premestitev števecov,
- priklop, meritve ...

• Servis elektromotorjev**• Trgovina s tehničnim
blagom**

Podjetje **Agrotrg Ormož d.o.o.** Hardek 44c

vas tudi v času jesenske setve vabi v svoje prodajalne. Pomagali vam bomo izbrati:

- ✓ semena ozimnih žit
- ✓ zaščitna sredstva
- ✓ sredstva za razkuževanje semen
- ✓ mineralna gnojila

V mesecu oktobru vam nudimo:

- ✓ rože za grobove in gredice
- ✓ lončne krizanteme
- ✓ sveče
- ✓ vaze in posode za aranžiranje
- ✓ več vrst peska in zemlje za ureditev grobov

Obiščite nas v naših prodajalnah:

- Trgovina AGRAR-MERKUR Središče ob Dravi
- Trgovina AGRAR-MERKUR Ormož
- Trgovina AGRAR-MERKUR Sveti Tomaž

Na ČRPALKI v Ormožu (tel. 02 741 64 26) lahko naročite kurilno olje za prihajajočo zimo.

VESELIMO SE VAŠEGA OBISKA.

					MANIŠA BOJNA LADJA S TOPOVI	CEPANJE DRV	ŠVEDSKA IGRALKA (LENA, ČOKOLADA)	NOŽ V TISKAR- STVU	MAJHNI VRAG, VRAGEC	EMILJAN CEVC	SLOVENSKA NARODNA HEROJINJA	SLOVENSKA SMUČARKA DREV	
					ŠPANSKI PESNIK (PEDRO ANTONIO)								
					POKRAJINA NA HRVAŠKEM				NATRIJ				
					AMER. BOKSAR LOUIS				BOS. SLIKAR MUJEZINOVIC				
												PRIJETEN VONJ	
Avtor: JOŽE BORKO	POZITIVNA ELEKTRODA	ZAPISNI- KARICA	DOBA, VEČNOST				LISASTA KRAVA						
			SL. PESNIK MERMOLJA				GRŠKI TEOLOG						
SOBNA LONČNICA, SLEČ								DEBELO ČREVO					
								SLOVENSKA PEVKA					
SL. IGRALEC IN LUTKAR SIMONČIČ						HRVAŠKA PEVKA JUVAN			TV REALI- ZATOR VODNIK				
						IRSKO OTOČJE			PREBI- VALKE IRSKE				
ZIDAK						VNETJE KOŽE Z RDEČINO							
						ED HARRIS							
RIMSKA 501			ŠPORTNI VADITELJ							ČERNEJ ANICA			
			APETIT							ETIOPSKI GOSPOD			
POKRIVALO IZ OVČJE KOŽE											UMETNO STEKLO		TEŽJE BESEDE: ATENAGO- RA, ČMAR, GAETA
ŽLAHTNI PLIN							PRISTA- NIŠČE V ITALIJI						
TROPСКА RASTLINA Z BODEČIMI MESNATIMI LISTI							SOMBOR						PREBIVALCI OBČINE
SPODRSLJAJ						ORMOŠKI ŽUPAN (ALOIZ)				ORGAN VIDA			
						NADZEMNI DEL REPE				GRŠKA ČRKA			
ANDREJ ČADEŽ			BAJE- SLOVNA ŽIVAL							RUBIDIJ			
			SLOVENSII PISATELJ (GOŽE)							VOJAŠKA ENOTA			
ZAPRTA DRUŽBENA PLAST						SLOVENSKA REŽISERKA (DRAGA)							
						ŽELEZOV OKSID							
RASTLIN- SKA BODICA				TONE RUS			PARAZIT- SKA RASTLINA						
				RENIJ			OLEG VIDOV						
DISCIPLIN- SKA KAZEN						SORTA ŽLAHTNIH RDEČIH JABOLK							
SLOVENSKI KOMORNI MUZIK (IGOR)						ŽOGA ZUNAJ IGRIŠČA				SLOVENSKI SAKSOFO- NIST SOSS			

Rešitev križanke – dve gesli iz osenčenih polj prepisite na dopisnico in jo pošljite do 15. 11. 2009 na naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Srečni izžrebanec prejme nagrado – DVD predvajalnik.

SREDICA je glasilo Občine Središče ob Dravi. Člani uredništva: Zdenka Dogša – glavna urednica, Samo Kočevar – tehnični urednik, Stanko Zebec, Anita Kosec, Zlatka Marčec in Jasna Munda. Lektoriranje: Majda Tkalec. Grafični prelom: Boris Prelog. Tisk: Ptujška tiskarna d.o.o. Ptuj. Naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si. Fotografija na naslovnici: Zdenka Dogša.